

Співзасновники:
районна рада, районна державна адміністрація і колектив редакції

Виходить з 1939 року

№ 37 (8373), 7 вересня 2012 року

Завтра – День фізкультури та спорту

Дорогі друзі!
Прийміть сердечні вітання з нагоди Дня фізкультури та спорту, який сприймається в суспільстві як свято здоров'я, краси, гарту і молодості. Спорт, регулярні заняття фізкультурою – це здоровий спосіб життя, до якого долучаються сотні, тисячі наших співвітчизників. І особливо приємно усвідомлювати, що наше молоде покоління все більше і більше захоплюється активними заняттями спортом. Районна державна адміністрація і районна рада зі свого боку робитимуть все від них залежне, щоб фізкультурно-спортивний рух поширювався на всі без винятку верстви населення – і в місті, і у віддаленому селі. Прийміть, шановні спортсмени, тренери, вчителі, вихователі, організатори спорту та масового фізкультурно-спортивного руху, найкращі побажання вдалих стартів і переможних фінішів на спортивних аренах, а в житті – хай вам просто щастить в усьому. Доброго вам здоров'я, щастя і радості від перемог та удач!

У неділю – День працівників нафтової, газової та нафтопереробної промисловості

Шановні друзі!
Прийміть сердечні вітання з нагоди вашого професійного свята, яке відзначається у другу неділю вересня. Цей день – чудова нагода висловити вдячність тим, хто обрав особливо затребувану професію газовика. Це свято людей, які присвятили своє життя нелегкій та важливій справі – розбудові енергетичної системи держави, без стабільної роботи якої діяльність усього народногосподарського комплексу була б неможливою. Завдяки вашій заслуженій роботі наповнюється державний бюджет, у повному обсязі виконуються всі зобов'язання з транспортування газу споживачам області й багатьох європейських держав. Бажаємо всім здоров'я, оптимізму, витримки у нелегкій щоденній праці, професійних успіхів, стабільної роботи, нових трудових звершень. Нехай свято повнить душу радістю та гордістю за зроблене!

Голова районної держадміністрації
Я.СТЕЦЬ
Голова районної ради
В.ЗАЛИЩУК

ПершOVERесень

Час сідати за парти

Субота. 1 вересня. На календарі – вихідний. Проте цей святковий день став для учнів, студентів, вчителів, по суті, першим робочим. А для першокласників – першим кроком подорожі в незвідану казкову Країну Знань. По усій Україні – із Заходу до Сходу, з Півночі на Південь – прозвучала чарівна мелодія шкільного дзвоника, яка защеміла в серці кожного, адже нагадує нам шкільні безтурботні роки, а школярам та студентам сповістила, що час сідати за парти.

Сонячний, теплий вересневий ранок надовго запам'ятається учням Горішньовигнанської загальноосвітньої школи I – III ступенів та їх навчителям, адже вони отримали довгоочікуваного шкільного автобуса, так потрібного учням поближніх сіл, яким доводилося щодня долати не один кілометр до школи. З самого ранку, убраний жовто-блакитними стрічками, він стояв біля центрального входу до школи і його з цікавістю розглядали майбутні маленькі пасажери в очікуванні миті торжества.

І ось свято розпочалося. Під урочистий марш на святкову лінійку за руку з батьками заходять 13 першокласників. Символічно, що рівно стільки ж школа матиме наступного року й випускників, а поки що вже зовсім дорослі юнаки та дівчата з неприхованим інтересом розглядають своїх маленьких друзів, мабуть, згадуючи, як вони колись не-сміливим кроком уперше ступали на шкільне подвір'я.

(Закінчення на 4-й стор.)

Політична реклама

Володимир БЕДРИКІВСЬКИЙ:
“Чому я йду на вибори”

Я прийняв рішення представляти інтереси своїх земляків у Верховній Раді України і добре розумію, що відважився на нелегку працю з економічного і соціального відродження рідного краю. Як відповідальна людина, я маю пояснити своє рішення.

(Продовження на 4-й стор.)

Червоні кетяги калини вивели 60-річний ювілей для шановної людини, досвідченого керівника, знаного далеко за межами району, доброго господаря, директора ПАП «Довіра» Івана Адольфовича ВОЙЦИШИНА.

Осіпаються дні пелюстками, Непомітно спливають роки, Не сумуйте, Іване Адольфовичу, гордіться літами! Бо не марно прожиті вони.

Як для Вас – то прожито ще мало, Доживіть хоч принаймні до ста. Спасибі за людяність Вашу, за добро. Щоб завжди здоров'я у Вас ще було. Вже сивий туман покриває волосся, Вже діти дорослі й онуки ростуть,

Та серце повне енергії і нових починань. Хай світлою буде подальша життєва дорога, Опіка і ласка від Господа Бога На мноїї, мноїї літ!

З повагою – трудовий колектив ПАП «Довіра» та пайовики сіл: Стара Ягільниця, Шулганівка, Милівці, Криволюка, Білобожниця, Босири, Сокиринці, Коцюбинчики, Кривеньке, Товстеняке, Нагірянкa Чортківського району та Лисівці, Рожанівка, Солоне, Мишків Залищицького району.

ЛАЗЕРНА МІКРОХІРУРГІЯ ОКА
www.clinica-dr-sovva.com.ua

СУЧАСНА КОМПЛЕКСНА КОМП'ЮТЕРНА ДІАГНОСТИКА ЗОРУ

- ✓ ЛАЗЕРНЕ ЛІКУВАННЯ КАТАРАКТИ
- ✓ ЕКСІМЕР-ЛАЗЕРНА КОРЕКЦІЯ
- ✓ ЛАЗЕРНЕ ЛІКУВАННЯ СІТКІВКИ

ДОСТУПНІ ЦІНИ НА ЛІКУВАННЯ

19 вересня - м. Чортків -
(03552) 3-98-96, 2-05-33
097 503 1755
запис щоденно

День села

Хвала селу, що український рід плекає вже 570 світанкових літ

Для того, аби вилити «на люди» своє зізнання в любові рідній місцині, що виколосала їх, білівчанам забракло лиш одного дня. Тому й тривали ювілейні сільські іменини у Білій минулої суботи та неділі – обидва дні у часовому відтинку від четвертої години пополудню й аж далеко за північ.

Наперед всього на Співочому полі, на майдані перед сценою, заясніли лики Господа Нашого Ісуса Христа та Богородиці Діви на хоругвах у руках вірян, що процесійно прибули на свято. Настоятелями обидвох сільських храмів – оо. Богданом Верхомієм та Володимиром Заболотним відправлено молебень за село, його щасну долю й правдиве майбутнє. У слові до пастви душпастирі зверталися до святої слави віковичності: дедалі стрімкує життя України, в тім числі і її маленької часточки – с. Біла, де господарять чесні й працюючі люди і повсякчас ідуть за Христом, що є хлібом для душі, живою водою та світлом. Обрамленням духовної частини свята стало виконуване всіма присутніми «Многоліття» селові, білівчанам в Україні й у світі та гостям.

А відтак стартувало мистецьке дійство, котре голосисто й талановито поблагословила на зачин «Зірночною ранковою» юна Мартуся Заболотна. Як трепетно нарекли ведучі своє село «кровинкою України!» Розкішний коровай було вдаровано Білівському сільському голові Володимирові Шматьку. А він у палкомому слові владою, дарованою йому громадою, складав слово дяки Богові за те, що 570 літ ця земля народжувала дітей, виколосувала їх й випускала в широкий світ, де кожен з них прославляв материзну своєю працею. Від 14 серпня 1442 року – дня, відколи визнана громада с. Біла, багато поколінь формувало історію рідної зем-

лі. «Батьківська хата, серце і любов дарували від роду й до роду одну-єдину істину: життя – Божий дар, яким слід скористатися щиро і з добром», – мовив війт так проникливо.

Недарма ним так численно повторювалося слово «родовід»: воно раз у раз обростало новими постатями й іменами і тоді, коли відповідно до розпорядження сільського голови білівчан було відзначено Грамотами за їх помітні змаги на терені доброчинства. З коротких представлень зримо постав літопис нинішнього села – отого, з 3555 мешканцями, протяжністю у сім (!) кілометрів, що розкинулося привільно від кутка до кутка – від Золотарки до Гевків, від Лісків до Карпини, від Залужжя до Долини... Ті кутки та вулиці мов би оживали мініатюрно у рукотворному імпровізованому історичному нарисі-селі – за дерев'яним частоколом, із соняхами й віттям очерету при вході. А на сільському стадіоні, де ще недавно була прописана фан-зона Євро-2012, розмістилися зі своїм «арсеналом» гармаші з Копичинецького народного театру ім. Б.Лепкого, раз у раз святочно «салютуючи» до неба ядрами гармат.

Білівчан на материзні та в діаспорі, а також численних гостей сільських іменин, тепло вітав голова райдержадміністрації Ярослав Стець, засвідчивши гордість синами й доньками цієї землі, – адже Україна починається з маленької частки: вулиці, села чи містечка, з

міцної пагінням родини. Голосив вдячність за внесок у розвій Чортківщини, області, держави. Вклонявся хліборобам, що виплекали отакій розкішний коровай. Влучне й палке слово від тих, хто сіє та оре, мовив директор ПАП «Дзвін» Василь Градовий, котрий орендує у Білій 400 га землі й, за словами війта, є добрим господарем у селі, першим на всілякий початок (і в числі спонсорів відзначення Дня села теж). Пройнявшись семантикою слова «Біла», побажав білівчанам лише білих смуг на життєвих гонах.

Ведучі вміло розгорнули перед взором уявну палітру духовної обнови села упродовж століть, виокремивши понад десяток найбільш зримих постатей на небосхилі історії, виплеканих цією землею. І – вшанували у слові наймолодшого мешканця Білої Артемка Микуляка та найстаршого 96-літнього Йосипа Мельничука. На «ура» йшли дитячі виступи – і сольні, і юних танцюристів з місцевих колективів та зразкового ансамблю «Яблунька» з Чорткова. Не було меж захопленню глядачів, коли майданчик перед сценою буквально взяли «в облогу» гості з міста-побратима Добжень Велький Опольського воєводства Республіки Польща – десятеро юних, та вже визнаних світом (бо у Польщі вони володарі численних нагород на солідному рівні) акробатів, повітряних гімнастів, жонглерів. До слова, ці таланти були дуже тепло стрінуті у Білій та розміщені на проживання у гостинних сільських родинах. На святі гостям з Польщі вдаровано футболки з написом «Я люблю село Біла!».

З властивим українству пріоритетом переважувала улюблена козацька тематика й атрибутика, представлена, окрім копичинецьких козаків, ще й гуртом «Чорногірські козаки», що під шал оплесків демонстрував українські бойові мистецтва. Сипали словесними та пісennими жартами гуморист з Бучаччини Василь Петришин та гурт «Петровичі» з м. Ворохта. Направду перлиною під завісу першого дня заваби став виступ знаного в Україні та далеко за її межами ушавленого рок-гурту «Козак system» (у складі якого – колишні музиканти легендарного гурту «Гайдамаки») – його, як і «Чорногірських козаків», уможливив житель села, керівник західно-української федерації з фрі-файту Сергій Гусак. Чарував співом усіх присутніх, а насамперед молоденьких представниць «слабкої» статі їх улюбленець, фіналіст Х-фактора Аркадій Войтюк. Спрагло очікуваним шоу став, за словами сільського голови, найпомітніший та найпотужніший в районі феєрверк – на високій горі, біля старовинного монастиря. Білівські сільські іменини в оп ліне-трансляції могли дивитися практично у будь-якій точці земної кулі – безперечно, й земляки за кордоном насамперед.

«Урожайним» на заваби, дотепи, веселощі та приємні сюрпризи виявився і другий день святкування. Поминувши стигле літо, Біла вступила у свою 571-у осінь.

Анна БЛАЖЕНКО
Фото Оresta ЛИЖЕЧКИ
та Володимира ТИХОВИЧА

Політична реклама

У часі святкування 570-ї річниці села Біла до створення незабутніх акцентів, які надали дійству особливого шарму, доклався кандидат у народні депутати України Юрій Чижмарь, чие ім'я не раз злинали он-лайн. Його допомогою була відчутною у всьому – він допоміг зробити над-горт-трансляцію свята через Інтернет, забезпечив суперсучасні світло та звук.

А ще Юрій Васильович запросив відомий музичний колектив, а саме – рок-гурт «Козак system» – взяти участь у святковому концерті, про що й повідомляли учасники гурту в часі виступу.

Юрій Васильович Чижмарь:

У кожного з нас є таке місце на землі, де тепло на душі, спокійно на серці, куди радісно й щемно прийти після далеких доріг. Це – маленька наша батьківщина, де народився, виріс і усвідомив себе частиною цього великого й складного світу.

Святкування Дня села є важливою нагодою нагадати усім вихідцям про їх маленьку батьківщину, зберігати в пам'яті історію, події та імена достойних людей, які живуть, працюють й примножують добро

на твоїй малій батьківщині! Та й недарма кажуть, що історія всієї країни складається з історії найменшого її села.

Нам нині дуже важливо пізнавати, вивчати й цінувати нашу історію, знати своє коріння. Щоб ми й наші діти гордилися, що живемо на такій багатій, щедрій, духовно наповненій землі. Відтак я бажаю мешканцям села Біла доброї долі на рідній батьківській землі.

Політична реклама

Володимир БЕДРИКІВСЬКИЙ: “Чому я йду на вибори”

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Я кадровий офіцер. Пройшов шлях від дільничного інспектора міліції до начальника Головного управління по боротьбі з організованою злочинністю – першого заступника міністра внутрішніх справ в уряді Юлії Тимошенко. Не в кабінетах, а на практиці захищав людей від злочинців, у тому числі в 90-ті роки затримував озброєних небезпечних злочинців та ліквідував банди. Саме справі боротьби з беззаконністю присвятив все своє життя.

За моєї ініціативи було створено Антикорупційне бюро. Ми затримували «на гарячому» корупціонерів і хабарників всіх гілок влади. Багато з них мали високі ранги і великі зв'язки. Але це нас не зупиняло. Як юрист усвідомлюю, що корупція – це одна з головних проблем всієї проржавілої владної вертикалі у державі.

Я працював заступником Юрія Луценка. Однак після зміни влади у 2010 році ми були змушені звільнитись разом з Юрієм Віталійовичем.

Міг би спокійно піти на відпочинок, але вважаю, що повна сил та енергії людина, у нинішніх політичних та економічних умовах, у своїх 46 років не має права покинути все напризволяще та просто відпочивати. Це буде зрада інтересів народу України. Це невластиво моему характеру.

**«Для мене довіра краян важить
набагато більше, ніж політика»**

Саме тому активно почав займатись громадською діяльністю. Переконали, що добрі справи потрібно починати з того місця, де ти народився і виріс.

Протягом цих років я вислуховував всіх, не відмовляв у допомозі і робив те, що від мене залежало.

Наше Тернопільське земляцтво багато робить для рідного краю.

Ми приділяли увагу охороні здоров'я, допомозі багатодітним сім'ям, «чорнобильцям», «афганцям», інвалідам, освіті й підтримці молоді. Одним з особистих пріоритетів моєї громадської активності є духовний розвиток Тернопілля, виховання підростаючого покоління у патріотичному дусі. Допомагаємо ми і парафіям з ремонтом храмів, транспортом. Все це я робив і робитиму надалі, бо, як вчить нас Святе Письмо, «хто закриває вухо своє від благання нужденного, той і сам буде благодати – і його не почують».

Багато допомагав і допомагатиму окремим людям, але цього замало. Відсутність робочих місць і низькі пенсії, розбиті дороги й темні вулиці, засмічені міста та запуслі села – все це ті проблеми, які навіть Тернопільське земляцтво не може вирішити самотужки. Це завдання держави, яку потрібно змусити працювати на благо нашого краю.

Будучи депутатом, зможу набагато більше зробити для Тернопілля, зокрема ініціювати закони, які б допомогли залучити інвестиції в наш регіон, відродити сільгосппідприємства, що дозволить повернутись заробітчанами додому, контролюватимуть виконання владою програм соціально-економічного розвитку краю.

Не можу залишатись осторонь процесів, які відбуваються в державі. Глибоко переконали, що зараз моя країна рухається у невірному напрямку – так звані пенсійна та податкова реформи, прийняття закону «про язык», політичні переслідування Тимошенко та інших членів її уряду. Не можна так відкрито знищувати Україну, паплюжачи її культуру та історичну пам'ять!

Тому, як небайдужа людина, я вирішив йти до Верховної Ради, щоб мати змогу бути ще більш корисним землякам, суспільству і державі в цілому. І я зроблю все для цього. Я виправдаю довіру рідного краю та кожного з вас.

Тож відроджуймо рідний край!

З повагою – ваш земляк
Володимир БЕДРИКІВСЬКИЙ

ПершOVERесень

Час сідати за парти

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Учнів, вчителів, батьків та гостей свята Першодзвоника благословили на добру путь, на здобуття міцних

знань духовні отці – митрофорний протоієрей Михайл Левкович і Володимир Логуш, скропивши свяченою водою. Побажала бути здоровими, щасливими, добре вчитися, шанувати батьків, вчителів директор школи Любов Кашик. Від імені районного освітянського керівництва слово мала методист райметодкабінету відділу освіти РДА Валентина Мачишина. Привітав молоде покоління односельчан зі святом сільський голова Борис Гевко. Зі щирим материнським словом звернулася до першачків їхня майбутня «друга мати», яка навчить виводити діточок невмілими руками перші літери в зошиті, – класовод Ірина Сцібан. Розказували і головні винуватці торжества свої перші віршики у школі, десь трохи збившись, дещо призабувши слова, розгубившись перед широкою публікою, але щиро, від душі, як уміють тільки діти.

На ПершOVERесень до Горішньовигнанської ЗОШ завітав і голова райдержадміністрації Ярослав Стець, котрий відмітив, що Горішньовигнанська ЗОШ зберігає хороші і славні традиції. Сьогодні головні інвестиції, які робляться в світі, зазначив він, спрямовуються в освіту і науку. Він висловив впевненість, що тут виростуть майбутні педагоги і медики, академіки і професори, інженери і моряки. Високий гість побажав учням, щоб здобули у школі міцну основу знань, яка дасть можливість твердо ступати у подальшій життєвій дорозі.

Ярослав Петрович прийшов не з порожніми руками, а, передавши вітання від голови облдержадміністрації В.Хоптяна, вручив директору

ці першого класу Оксанці Мильничук (на знімку на 1-й стор.). Під оплески присутніх пролунав довгоочікуваний дзвінок, який сповістив дітям: пора на урок...

* * *

Усі ми звикли до того, що свято Першого дзвоника властиво тільки для школи. Проте ця добра традиція збереглася і у деяких наших вузах.

2 вересня стартував 2012-2013 навчальний рік у Чортківському обласному педагогічному училищі ім. О.Барвінського. На святково прибраному подвір'ї закладу з нагоди Дня знань зустрілися студенти та викладачі, як завше з нагоди таких урочистостей – всі у вишиванках. Цьогоріч студентська родина поповнилась 215-ма першокурсниками; для них та їхніх батьків, що завітали на урочисту лінійку, це свято стало особливо знаковим.

Урочисту обіцянку перед студентами та їх батьками склали досвідчені

передав від Святійшого Патріарха Філарета почесний орден Кирила і Мелодія директору училища Роману Пахолку, з чим і вітаємо доброго приятеля нашої газети. Хай щастить і вам у новому навчальному році, шановні майбутні педагоги!

А годиною пізніше відбулося свято Першого дзвоника й у Чортківському державному медичному коледжі. Уже традиційно його місце проведення – центральна площа Чорткова, тож воно перетворюється на загальноміське. Звучали і тут щирі напутні слова з уст директора цього поважного навчального закладу, кандидата медичних наук, заслуженого лікаря України Любомира Білика, голови райдержадміністрації Ярослава Стеця, чисельних запрошених гостей. Знаковим моментом відзначення початку нового навчального року була поява у супроводі богинь давнього друга, видатного лікаря і філософа, патріарха медицини – поважного Гіппократа, котрий передав своїм учням вогонь як символ одвічного прагнення молоді до знань.

Звісно, найурочистіша мить святкування – чарівний звук першого дзвоника, який сповістив про початок нового навчального року, довгої дороги до незвіданої Країни знань.

Урочистості з нагоди святкування початку нового навчального року закінчилися уже доброю традицією коледжу – церемонією покладання квітів до пам'ятника Тарасові Шевченку.

Любомир ГАБРУСЬКИЙ
Фото автора і Оresta ЛИЖЕЧКИ

школи під гарячі оплески присутніх сертифікат, що засвідчує отримання шкільного автобуса відповідно до державної програми «Шкільний автобус». У свою чергу директор школи Любов Кашик від усього педагогічного колективу, вчителів, батьків і діток щиро подякувала районній владі в особі Я.Стеця, начальнику відділу освіти РДА Т.Яремко, які долучилися до того, аби автобус доставив саме Горішньовигнанській ЗОШ. (Слід сказати, що того ж дня на святі Першодзвоника сертифікат на шкільний автобус з рук голови райдержадміністрації Я.Стеця отримала й Білобожницька ЗОШ I – III ст.).

І ось – настала найхвилюючіша мить. Право першого дзвоника надали одинадцятикласникам Юрію Щипичу та Ігорю Сопелю, а також учени-

Давно знаю Володимира Бедриківського як порядну, чесну і принципову людину, яка багато допомагає землякам.

Переконали, що ставши депутатом він зможе ще більше допомогти своєму краю та забезпечити надходження бюджетних коштів до нашого регіону.

Як справжній патріот і глибокодуховна людина, він захищатиме у Раді все українське.

**Олександр СТАДНИК,
депутат Тернопільської
обласної ради**

Сенсація!

Пам'ятка давньої писемності

Стародавнє минуле. Воно оповите безліччю таємниць, які відкриватиме не одне покоління археологів. Не є винятком у цьому плані й Чортківщина. Варто зазначити, що на археологічній карті Тернопільщини наш район досі залишається поки що «білою плямою». По суті унікальною пам'яткою є нещодавно виявлені та досліджені автором цієї публікації германські рунічні написи у невеликому скельному гроті поблизу с. Угринь.

Ця пам'ятка досліджувалася автором на початку 90-х років XX ст. Так, зліва біля входу до печери досліджено та занотовано висічений у

Аналізуючи семантику наскельних християнських символів, можна ствердити, що тут знаходилася печерна келія монаха-самітника.

скельній породі грецький рівнораменний хрест. На ньому дві бокові та верхній край кінцівок з'єднуються стилізованими трикутниками. Вони уособлюють Трійцю або іпостас Ісуса Христа як Сина Бога Отця і Духа Святого. Нижній край хреста стоїть на стилізованій чотирикутній двоступінчастій підставці, що означає Голгофу. Зліва та справа від нього спостерігаємо прорисовані церковнослов'янські кириличні літери «И» та «Х», що означають «Ісус Христос».

Поряд з хрестом є зображення нібито хреста, обрамленого в арку. Насправді семантика та сюжет символізують стилізоване вікно або двері входження до раю. Нижче цих символів знаходиться двоступінчаста, висічена у скелі ніша. Вона призначалася як підставка до лампадки, молитовника та інших предметів і речей християнського культу. На першій сходинці цієї ніші прослідковується нечіткий кириличний напис, але з якихось причин він стертий. Тут можна прочитати лише першу літеру – «Г» або «Б». На протилежній, правій частині входу до печери є зображення ще одного хреста з невеликими чотирикутнікоподібними перемичками на кінцях ramen.

Пов'язана вона з культом святого Онуфрія. Його культ був поширений у Галичині в період пізнього середньовіччя. Функціонування цього скита припадає у хронологічних межах на XV-XVIII ст.

Зовсім несподіване, сенсаційне відкриття зроблене лише нещодавно. Ретельно досліджуючи цей грот, автору вдалося виявити у ньому давньогерманські рунічні написи. Так, при вході до печери виявлено три руни. Перша Еваз (у транскрипції означає латинський звук «e»), друга Хаггал («х»), а наступна – Вуньйо («w»). У поєднанні цих рун читається «ehw», що з давньогерманської «ехва» або «ахва» означає «річка». Окремі рунічні знаки виявлені в печері. Так, біля зображеного грецького хреста та символічних дверей входження до раю є вибита руна Науд (перекладається як «нужда», у транскрипції означає звук «n»). У ритуально-магічному значенні вона символізувала примушування та вирішення проблем.

Під час висікання у скельній породі двоступінчастої підставки-ніші середньовічним монахом частково знищена верхня частина руни Тей-ваз («тюр», фонетичний звук «t»). Вона означала символ війни.

Ледь далі знаходиться руна Алгіз («лось», фонетичний звук «г» («z»)) – вона є символом захисту від злих сил. Під нею висічена руна Дагаз («день», фонетичний звук «d»)) – відображає гармонійні зміни.

На правій, протилежній частині входу до печери зображено руна Гебо («дар», фонетичний звук «g» або «u»). Ця руна символізує любов.

За п'ять метрів південніше до печери є природні геологічні утворення, схожі на прямовисні

вдалося простежити руна Феку скандинавського, так званого «наметового» типу. Жаль, проте обидві стели з плином часу під дією дощу, снігу та вивітрювання піддалися сильній ерозії. Тому в більшості випадків залишилися на сьогодні нечіткі і прочитати їх неможливо.

Варто зазначити, що рунічне письмо – це алфавіт, який застосовувався у германців з II-III ст. до пізнього середньовіччя. Склад цього алфавіту та саме написання рун з часом мінялося. Розрізняють старші або загальногерманські руни (до IX ст.), куди входило 24 знаки, та мо-

стели. На одному з них теж простежуються рунічні знаки. Так, на крайній лівій частині стели вибито дві руни Іса («лід», «вода», фонетичний звук «i»). Ця руна означає, що ті чи інші обставини зберігалися у подальшому виді. На правому краї стели є зображення (як і в печері) руни Науд, під якою читається слово «fui». Перша руна Феку («скот», «майно», фонетичний звук «f»). Вона була пов'язана з фінансами і використовувалася для вирішення проблем такого роду. Наступна – Уруз («зубр», фонетичний звук «u») – руна сили, упевненості в собі. Наступна руна Іса. Поки що значення цього слова встановити не вдалося.

Друга лінія знаків зображує руна Іса, потім – Лагус («озеро», фонетичний звук «l»). Вона мала значення для підсилення інтуїції та передчуття. Далі йдуть нечіткі зображення, у кінці яких висічена руна Іса.

На третьому ряді спостерігаємо руна Іса. Те саме спостерігаємо у четвертому ряді – тут лише прочитується руна Уруз, далі написи важко прочитати.

За трикутнікоподібною стелою є інша, конусоподібна, але значно менших розмірів. На ній

лодші (скандинавські), які зазнали модифікації рунічного письма («пунктовані», «безствольні», «дальські»). Скандинавська руна «наметового» типу Феку саме зображена на конусоподібній стелі. Всі решта відносяться до старших рун у печері з Угриня та на стелі. Написання їх попередньо можна датувати між III-IX ст.

У перекладі із давньоскандинавської «run», давньонімецької «runa» вони пов'язані з германським коренем «ru», готським «runa», що означає «таємниця», а також з давньонімецьким «runen» (у теперішній мові «raunen»), означає «таємниця шептати». Тому давні германці використовували руни не лише як засіб письма, а й надавали їм містичних властивостей, що часто застосовували у магії, чаклунстві, ворожінні.

У такому випадку простежується поєднання певних магічних закоданих слів та символів, що має сакральне значення. Тому пам'ятка з Угриня є унікальною, що не має собі аналогів не лише у нас, в Україні, а й на території Східної Європи.

Володимир ДОБРЯНСЬКИЙ,
археолог
Фото Оresta ЛИЖЕЧКИ

Минувшина

Штрихи з історії розвитку музейної справи у Чорткові

До 490-річчя Чорткова та з нагоди Року музеїв в Україні

На одному з нещодавніх засідань колегії райдержадміністрації серед багатьох питань стояло й про розвиток музейної справи в районі, а також про благоустрій нашого краю. Мені доводилося брати участь в обговоренні деяких питань. Оскільки я торкнувся їхніх історичних коренів, а час не дозволяв їх повністю розкрити, то постараюся це зробити в даній публікації, оскільки були серед присутніх люди, які виявили інтерес до мого виступу.

Ітак, перше. Музейна справа на Чортківщині сягає ще середини XIX століття, оскільки останній власник міста, магнат Геронім Садовський у своєму заповіті від 2 червня 1854 р. у зверненні

до спадкоємців його майна – монахинь польського жіночого монастиря Сестер Милосердя, в одному із пунктів заповіту вказував на те, щоб усі картини, ікони, портрети, старовинну зброю,

унікальний посуд з його палацу було використано під майбутній музей міста Чорткова. На превеликий жаль, з деяких суб'єктивних причин цей пункт монахинями не був виконаний. Після смерті магната всі ці речі стали експонатами музеїв Львова, Кракова та Ченстохова.

Стояло питання про створення музею Чорткова і в планах одного з найвидатніших міських голів, говорячи сучасною мо-

вою, бургомістра Людвіка Носса – людини, яка фактично перетворила глухе містечко Чортків у справжній, як на той час, тобто на кінець XIX – початок XX ст., повітовий центр. Але створити в місті музей бургомістр, на жаль, не встиг. Перешкодила йому в цьому Перша світова війна у червні 1914 року.

Мали досить цікаві і цінні речі у своїх приватних колекціях у 20-ті – 30-ті роки минулого століття такі відомі у Чорткові люди, як Юзеф Опацький, прекрасний краєзнавець тих часів, викладач історії польської гімназії; видатний громадський діяч Чортківщини, адвокат, депутат австрійського парламенту та галицького сейму Антін Горбачевський; купці Б.Герстен, М.Разенкранц, С.Оберляндер. Всі ці люди також були прихильниками того, щоб їхні приватні колекції стали основою майбутнього музею міста та повіту у Чорткові. Підтримував цю ідею й тодішній бургомістр Чорткова Станіслав Михаловський.

Навіть був розроблений депутатами магістрату проект майбутнього музею і декілька варіантів приміщень, де він мав знаходитись. Директором цього музею мав бути призначений Юзеф Опацький – людина, про яку я згадував вище. До речі, Ю.Опацький був першим автором історії Чорткова під назвою "Przewodnik po Czortkowie i okolicach" 1931 р. Але, на жаль, на цей раз створити такий музей перешкодила вже Друга світова війна у вересні 1939 р.

Аж у 70-х роках минулого століття вже мені судилося взятися за цю благородну справу і по-

чати створювати наш теперішній краєзнавчий музей просто з нуля. До речі, мало знайдеться таких музеїв, як наш, як серед музеїв області, так і серед сільських музеїв району, який би довелося створювати, не маючи ні однієї приватної колекції і жодного експонату. Збираючи цікаві предмети та речі у жителів міста та сіл району, мені доводилося не тільки шукати, а й випрошувати їх у людей, так як фінансової підтримки влада не давала. А названих вище колекцій на той час вже не було. Одні з їх власників разом зі своїми колекціями були знищені в роки війни, інші колекції, теж зі своїми власниками, опинилися в різних країнах Європи, Америки та Австралії і стали там експозиціями для тамтешніх музеїв.

Тепер щодо другого питання, де йшла мова про благоустрій у місті та районі, зокрема й про цвинтарі.

Почну свою розповідь із деяких штрихів історії цвинтарів у Чорткові. Є у мене відомості про цвинтарі II пол. XVIII ст. і кінця XIX ст.

На той час у Чорткові досить активно розвивалися різні ремесла, і в мене збереглися дані про захоронення ремісників. Зокрема, вдова кушніра Пелагія Синявська залишила заповіт, аби її поховали біля чоловіка Трохима. Нащадки Синявських зберегли цей документ і вказували на те, що Пелагія та Трохим поховані разом у 1898 році. Їхню могилу доглядали до 30-х років минулого століття.

(Закінчення на 8-й стор.)

Видзвонює веселки барвою в душі

Шістдесят літ – то своєрідний рубікон, лінія, котра умовно розділяє життя на два відтинки: прожите (в розумінні вибудоване) і те, що попереду, де, за множинними уявленнями, вже можна спочивати на лаврах, коли їх, звісно, досягнуто. У шістдесят вже безпомилково можна углядіти, хто перед нами – людина-діамант чи просто брязкальце. Та через це, власне, й усі складнощі: адже писати про особу настільки публічну, як Іван Войцишин, важко.

Здається, всі грані його душі й таланту так достеменно «висвітлені» на публіку, що годі й віднайти щось нове, досі не знане, оригінальне. Через це й чиниться спроба видобути оті зернятка новизни, власне «родзинки», в думках про нинішнього ювілянта його колег, земляків, підлеглих, людей, споріднених по духу.

Стратег і новатор

Найперша бесіда – з начальником управління агропромислового розвитку райдержадміністрації Іваном Бабієм. І зовсім не за старшинством, аби, так би мовити, дотриматися посадової ієрархії, ні! Просто Іван Васильович ще задовго до ювілейної дати Івана Адольфовича дружньо рекомендував журналістам районки у нарисовій формі розповісти про нього, мовляв, заслужив на те чоловік своїми довголітніми трудами та своєю життєвою позицією.

На зачин розмови головний аграрій району показує взірці документів, котрі напередодні «пішли» на Київ – щодо представлення до присвоєння звання «Заслуженого працівника сільського господарства України». То – і рішення зборів трудового колективу ПАП «Довіра», й рекомендації управління АПР РДА. Хоча таких відданих землі людей, як І.А.Войцишин, вже не один десяток літ можна й без формального присвоєння звань безпомилково іменувати заслуженими, бо вони такими вже є. Тридцять сім років трудового стажу у нього за плечима.

– Знаю його з січня 1986-го, – мовить І.Бабій. – Тоді Іван Адольфович дістав призначення заступником голови РАПО-начальником відділу механізації. А я через два тижні був призначений начальником групи організації оплати праці. До речі, мене обрали головою профкому і ми разом, пригадую, організовували для працівників РАПО поїздки в Карпати. Вже тоді на загаль проявлялися його суто людські риси товарищескості, комунікабельності, взаємовиручки. Через неповних два роки був обраний головою колгоспу ім. Шев-

ченка у Старій Ягільниці і в його безпосередній, повсякденній прив'язаності до землі, до поля, так і проминуло відтоді майже чверть століття.

Мій співрозмовник на якусь мить замислюється і чинить спробу віднайти, так би мовити, особливі особливості Івана Войцишина поміж колег-аграріїв: як ніхто з керівників, одразу зважує і прораховує в умі будь-які пропозиції чи виробничі ризики. «Ось і днями, під час наради з керівництвом цукрового заводу, буквально за кілька хвилин опрацював в умі пропонування договір, всі його плюси й мінуси, – усміхається І.Бабій, поцінуючи «хватку» керівника «Довіри». І продовжує: – Не раз добродушно піджартуємо над ним, що все через те, що родом він з Милівців, села, яке в народі звуть «циганським» – тому й прицінюється, зважує...».

Та вже цілком на серйозній ноті очільник аграрної галузі поцінуює, що директор «Довіри» займається такими сільгосп-культурами, котрі приносять прибуток. Тому й культивуються у господарстві і цукрові буряки, й соняшник, і соя. Картоплю почав вирощувати, бо вважає, що в окремі роки вона є дохідливою культурою. Планує розвивати садівництво – це свідчення наявності жилки, що все має бути прибуткове. Як господарник має багато сортів випробувальних ділянок для визначення сортів, які надалі культивуватиме. Одне слово, стратег у цьому відношенні. Та й талантом економіста не обділений: так передбачає технологічний процес щодо вирощування культур, щоб завжди були у наявності оборотні кошти – адже треба щодня і пальне, і зарплату щомісяця виплачувати. По селах та відділках так побудовано виробництво, що завжди є щось вирощене, котре можна реалізувати і рідше заходити до банківських установ у пошуках непосильних кредитів. Одне слово, виробниче кредо Войцишина – взяти прибуток, щоб виробництво не було збитковим.

Є в біографії Івана Адольфовича ще одна поки що не згадана позначка: у квітні

2000 року на базі господарства ім. Шевченка було утворено Чортківську МТС. І то була насамперед його заслуга. Головний аграрій району поцінуює Войцишина у тій ролі насамперед як новатора, котрий, упіймавши віяння часу й скориставшись діловими зв'язками у Тернополі та Києві, зумів запровадити цю визнану у світі форму надання аграріям сільгоспослуг повного циклу виробництва – від оранки й посіву до збирання врожаю. «Можливо, у майбутньому вона ще й повернеться», – розмірковує.

– По життю це є добра людина, – мовить лаконічно й однозначно. – Та доброта – не в «заграванні» з підлеглими, ні: вимогливий до себе й до інших, він може пожурити за нерадиве ставлення чи прорахунки, навіть день-два, доки не переконає у правоті. Селяни звертаються до нього з різними питань, буває, що й паї виплачує наперед, як треба допомогти – і в горі, і в радості. Бо це є люди, це є село, де все на виду, все разом...

Людина слова, людина діла

– Який як людина? – перепитує мене Наталія Бойчук, головний бухгалтер ПАП «Довіра», і вмовкає лиш на коротку мить. А відтак формулює думку чітко й скупко, та слова ті – високого карбу: – Людина слова, порядності, принциповості, сильного характеру. Людина діла: коли сказав, що зробити так, то обов'язково виконає. Це приваблює керівників фірм, з якими нам випадає працювати. Економічно обґрунтовано підходить до кожного питання: все попередньо підрахує, зважить. Ніколи ми не мали заборгованості із виплати зарплати чи зі сплати податків. Хто б за чим не звернувся, неодмінно піде тій людині назустріч.

Головбух принагідно деталізує структуру «Довіри»: через територіальну розпорошеність підприємство об'єднує сім відділків у п'ятнадцяти (!) селах нашого та сусіднього Заліщицького районів – Староягільницький, Білобожницький, Милівський, Босирівський, Криволуцький, Шульганівський (віднедавна) та Лисівський, котрі мають свої керуючих. Загалом у ПАП трудиться півтораєста осіб.

– Ми починали працювати з Іваном Адольфовичем ще у травні 1977 року в господарстві «Радянська Україна» славного Івана Маланича, – пливе рікою спо-

гадів моя співрозмовниця. – Маланичів досвід керівництва передався Войцишину – принциповість, вимогливість до себе та до інших. Його, молодого керівника, за-примітили в районі і 1986 року з головного спеціаліста забрали заступником начальника РАПО з механізації. На той час це була помітна структура, яка об'єднувала і сільськогосподарську, й переробну галузі. У 1987 році, коли постало питання про роз'єднання на господарства ім. Шевченка та «Радянську Україну», жителі бригадних сіл Стара Ягільниця і Черкавщина обрали собі головою Войцишина. З тих пір і донині його трудова стежка простелася у Старій Ягільниці.

З 1 січня 1988-го починав він головою колгоспу ім. Шевченка. У 90-і роки тільки завдяки наполегливому творчому пошуку керівника господарства це село із бригадного ввійшло в число перших сіл району. За три початкових роки його очільництва Черкавщину та Стару Ягільницю газифіковано, поставлено телефонну станцію, завершено будівництво будинку культури, споруджено пам'ятник Шевченку, великі кошти вкладено у ремонт церкви, яка роками була закрита і використовувалась як музей. Споруджено й ряд виробничих об'єктів: тракторну майстерню, гараж, контору.

– З виходом президентського указу про реорганізацію сільського господарства, перебудовою аграрних підприємств почалась робота керівника на правах оренди земельних паїв, – продовжує оповідь Наталія Михайлівна. – На базі колишнього колгоспу ім. Шевченка виросло потужне підприємство «Довіра», яке тепер обробляє близько 7 тисяч гектарів землі, орендуючи паї у селах двох районів. Придбано багато власної техніки, застосовуються новітні технології обробітку культур, що дало змогу колись забідовані землі колгоспу ім. Кірова із забур'ячених вивести у придатні для сучасного обробітку.

– Знаєте, яка це робота у аграрія-керівника? – риторично запитує Н.Бойчук. І тут же не бариться з відповіддю: – Ні тобі суботи, ні неділі, без вихідних, без нормованого робочого дня – від молодості до старості. Все життя у полі, весь час з людьми, з різними характерами. Це нелегко й непросто...

Сходимося в думці, що виручає, мабуть, ота несамомотивована відданість землі, котру

та пісня поля, що пройшла крізь серце

вже й фахом не назвеш – звучить надто банально. Скоріш за все то – присвята. Цілковита, до самопожертви. У Івана Войцишина, за словами його головбуха, є два крила щастя: поле й сім'я, де зорять два лагідних сонечка – онуки. Шестирічний Арсен з нинішнім Першовереснем торує стежку знань, ставши першачком однієї з київських шкіл, і дідусь викроїв зі свого щільного графіка день-другий, аби побувати у столиці на тому торжестві. А двома днями пізніше привітав з уродинами й чотирирічну Ангелінку. Бо далі – знову виробнича проза, в котрій, проте, здається, він вчуває музику...

Крізь призму довіри

Василь Андрейків, керуючий Староягільницьким відділком (по суті, центральним на підприємстві, бо звідсіля техніка відправляється на інші зони) з героєм нашої оповіді в одній «упряжці» ще зі студентських років – посередині 70-х їх об'єднала одна alma-mater, Кам'янець-Подільський сільгоспінститут. Ще за Маланіча у «Радянській Україні» трудилися один інженером, другий – заступником по кормах. Відтак – у господарстві ім. Шевченка, МТС.

– Будували разом тік, контору, трактор-

ну бригаду. Потому – газифікація села, дорогу робили – все своїми силами...

Василь Антонович відразу зазначає, що з Войцишином працюється легко, навіть попри його вимогливість, бо, як треба, то той і «соки тисне». Керівник «Довіри», за словами Андрейківа, є в одній особі й інженером, і агрономом, знає всі «ази» й охоче ділиться тими знаннями. А ще все й завжди робить не аби як, а від душі. До поля – в першу чергу. «Всі клапті землі знає напам'ять – кожен площу, розмір, що сіється, що очікується, – доповнює. – Примітна риса ПАП «Довіра» – це те, що вся техніка у нас оновлена відповідно до вимог часу: маємо трактори й комбайни «Джон Дір», «Claas», оборотні плуги, нові культиватори, дискові борони».

Директор Милівецької ЗОШ І – ІІ ст. Богдан Скринник порушує тему благодійництва – справу для І.Войцишина, здається, кровну, бо, як не переставали доводити усі без винятку мої співбесідники, спонсорство, меценатство у нього «в крові». Погляньмо на той «послужний список»: протягом останніх трьох років розмір благодійних допомог, наданих підприємством «Довіра», становить 492 тис. грн. Зокрема: 137 тис. грн. – допомога школам, дитячим садкам, самотнім

людям та багатодітним сім'ям; понад 30 тис. виділено на ремонтні роботи у Чортківській ЦКРЛ; 82 тис. на освітлення сіл Стара Ягільниця та Черкавщина; 21 тис. на ремонт Староягільницького СБК; 35 тис. на спорудження дзвіниці у с. Милівці; 30 тис. на ремонт та перекриття даху церкви в с. Босири; 127 тис. грн. на реконструкцію церкви у Старій Ягільниці. Не забута й школа, котра виколисала нинішнього керівника ПАП «Довіра»: за словами Б.Скринника, традиційно першокласники та випускники отримують цінні подарунки, а всі учні, попри проживання у сусідніх Капустинцях, де господарить ПАП «Березина», – новорічні подарунки. Вшановував Іван Адольфович свою alma-mater і на 25, 30 років її уродин, пообіцяв замінити вікна на енергозберігаючі. До слова, така турбота – не виключно про цю школу через те, що вона його рідна. Директор Милівецької стверджує, що подібної опіки діждалися школи і в Кривенькому, і у Криволуці, й інші. А щемну залюбленість у вітцівщину Іван Войцишин виявляє у ревному ставленні до садиби, де зростає, до рідних оберегів...

Якось так вже склалося, що в редакційному активі дописувачів до районки маємо найчисельніше позаштатних авто-

рів зі Старої Ягільниці – навіть жартома іменуємо їх «староягільницьким земляцтвом». Так от, один з представників того земляцтва, вже довголітньо чортківчанин вчитель-пенсіонер Мар'ян Старовський, котрий є почесним жителем села, незадовго до ювілею-уродин другого почесного жителя Старої Ягільниці, Івана Войцишина, мовив так: «Дай, Боже, щоб земля наша побільше народжувала таких Українців, таких Патріотів, таких Господарів!». А мене, опісля всіх інтерв'ю, мучила невдоволеність, що не допиталась у жодного, чому ж ПАП нарекли «Довірою»? І вже у процесі написання цієї публікації сама по собі прийшла відповідь: бо довіра, як найчутливіша струна людських стосунків, слугує базисом, на котрому громадиться все на тому підприємстві. І, вочевидь, з Божого благословення стала для кожного діла й кожної людини, причетної до нього: тих, хто оре і сіє, хто здає в оренду свої паї, хто споживає вирощене-вироблене, головною, визначальною.

Анна БЛАЖЕНКО

Фото Оresta ЛИЖЕЧКИ

та з архіву

Івана БАБІЯ, Наталії БОЙЧУК

Колектив Білобожницького відділку ПАП «Довіра» палко здоровить з ювілейним 60-м Днем народження директора ПАП «Довіра»

Івана Адольфовича ВОЙЦИШИНА.

Від щирого серця Вас нині вітаєм,
Усіх благ земних і небесних бажаєм.
Хай щастить Вам завжди і всюди,
Нехай надалі шанують Вас люди.
Хай щастя і доля всміхаються Вам,
Хай повниться радістю хата.
З роси і води хай ведеться все Вам
І буде здоров'я багато.

Хай радість приносить Вам кожна година,
Від горя хоронить молитва свята,
Щасливою буде життєва стежина
Для Вас і родини на довгі літа.

Щиро вітаємо з 60-річчям директора ПАП «Довіра»
Івана Адольфовича ВОЙЦИШИНА.

Бажаємо здоров'я, сонця у зеніті,
Любові, доброти і щастя повен дім.
Нехай у серці розкошує літо
І соняхом квітує золотим.
Хай ладиться скрізь: на роботі, в родині,
Щоб радісний настрій у серці не згас.
Все світле, гарне, що треба людині,
Нехай неодмінно приходить до Вас.
Хай постійний успіх, радість і достаток
Сипляться на Вас, немов вишневі цвіт.

Хай життєвий досвід творить з буднів свято,
А Господь дарує многа, многа літ!

З повагою – сім'я Богдана Степановича Тація зі с. Палашівка.

Від щирого серця вітаємо з 60-літнім ювілеєм
директора ПАП «Довіра»
Івана Адольфовича ВОЙЦИШИНА.

Хай доля дарує щастя довіку,
Достатку і миру у домі без ліку,
Калиною радість в душі хай квітує,
Сопілка любові хай серце хвилює.
Хай роси ранкові безмежно і щиро
Щоденно дарують наснагу і силу.
Хай люди повагу та ласку дарують,
Завжди лиш любов, розуміння панують.
Нехай обминають невдачі та грози,
Нехай лиш від сміху з'являються сльози.
Хай Бог милосердний з високого неба
Дарує усе, чого завжди треба.
А Матінка Божа, Цариця Свята,
Дарує щасливі та многії літа!

З повагою – спеціалісти відділку «Шульганівський» та пайовики сіл Шульганівка і Долина.

7 вересня, у сонцесяйний день чарівного розмаю,
коли природа наповнюється яскравими барвами
завбливої осені, святкує свій 60-літній ювілей
шанований нами директор ПАП «Довіра»

Іван Адольфович ВОЙЦИШИН.

Вітаючи із цим святом, зичимо Вам невпинного руху вперед, успішного здійснення всіх планів і задумів.

Бажаємо, щоби підґрунтям щасливого життя та плідної праці були міцне здоров'я, серце, сповнене любов'ю та добром, натхненна думка, щирі почуття. Щоби Ваше життя було світлим і радісним, як цей святковий день, а дружні привітання додали життєвої наснаги у скарбничку Вашої душі. Нехай людська шана буде подякою Вам за плідну працю, чуйність, уміння творити добро.

З повагою – спеціалісти відділку «Староягільницький», пайовики сіл Стара Ягільниця та Черкавщина.

Щиросердечно вітаємо із сонцесяйним ювілеєм
директора ПАП «Довіра», високоповажаного нами
Івана Адольфовича ВОЙЦИШИНА.

Осипаються дні пелюстками,
Непомітно спливають роки...

Не сумуйте – гордіться літами,
Бо не марно прожиті вони:

Ви – й спеціаліст хороший, і порадник у житті,
Працьовитий, щедрий, мужній, гарним є керівником.

Тож дозвольте з ювілеєм щиро привітати,
Від душі всієї щастя й гараздів побажати.

Хай буде світлим кожен день в житті,
Хай негаразди завжди обминають,

Хай буде легко Вам вперед іти
І словом добрим Вас завжди вітають.

Хай Матір Божа Вас охороняє,
А Господь щастя і сили посилає.

Хай завжди ведеться з легкої руки
На добрі і довгі безхмарні роки.

З повагою – колективи Коцюбинчицької та Криволуцької сільських рад.

Щиросердечно вітаємо директора
ПАП «Довіра»
Івана Адольфовича ВОЙЦИШИНА

з 60-річним ювілеєм,

який він святкує сьогодні.

Бажаємо добра і довголіття,
У кожній справі хай щастить,

Вік щедрий, як калинове суцвіття,
У злагоді і радості прожить.

Хай доля буде, як волошка в житті,
Душа хай буде завжди молода,

Від сонця – золота,
а від небес – блакиті,

Хай обминають горе і біда.
Хай Матір Божа Вас охороняє,

В душі панують мир і доброта,
Ісус Христос здоров'я посилає
На многії і благі літа.

З повагою – жіночий вокальний ансамбль «Перевесло» Шульганівського СБК.

З нагоди 60-літнього ювілею – вітання
директорові ПАП «Довіра»
Іванові Адольфовичу ВОЙЦИШИНУ
від керуючого відділку та пайовиків с. Криволука.

Над полем сонце, небо і вітри...
Хай і на серці так погоже буде!
Бо цим життям довгенько треба йти –
Собі на щастя і на радість людям.
Достаток і злагода, радість і сміх
Без стуку хай входять до хати.
Безмежних щедрот – небесних, земних
Ми хочем в цей день побажати.

Хай доля здійснить всі побажання,

Хай в справі будь-якій щастить!

Вам щиро зичим процвітання,
Добра й удачі кожну мить.

Хай мир і порядок живуть в Вашім домі,
Хай люди приходять до Вас із добром,
А в день ювілею всі рідні й знайомі
Нехай привітають за щедрим столом.

Щиросердечно вітаємо з ювілеєм хорошу, чуйну
людину, доброго господаря, директора ПАП «Довіра»
Івана Адольфовича ВОЙЦИШИНА.

Нехай душа у Вас ніколи не старіє,
На білій скатертині будуть хліб і сіль,
Своїм теплом Вас завжди сонце гріє,
Слова подяки лунуть з відсуділля.
В житті нехай все буде, що потрібно,
Без чого не складається життя:
Любов, здоров'я, щастя, дружба
Та вічно не старіюча душа.

Смійтеся завжди і менше сумуйте,
Щораз багатійте, ще краще г'аздуйте,

Хай руки ніколи спочинку не знають,
Хай легко, мов крила, внучат пригортають,

Хай серце ще довго тріпоче у грудях,
Живіть до 100 років на радість всім людям.

Здоров'я міцного Вам зичимо щиро,
Ласки від Бога, від людей добра,
Щоб Ви прожили в спокої й мирі
Многії, щасливі літа!

З повагою – працівники та пайовики с. Милівці.

Щиро вітаємо з ювілеєм шановного
Івана Адольфовича ВОЙЦИШИНА.

У цей святковий світлий день,
Коли настав Ваш ювілей,
Ми щиро Вас вітаємо,
Добра і радості бажаємо!
Хай обминають Вас тривоги,
Хай Бог дасть щастя на путі,
Хай світла, радісна дорога
Завжди Вам стелиться в житті.
Тож не старійте
І не знайте в житті
Ні смутку, ані бід,
У серці молодість плекайте,
Живіть до ста щасливих літ!

З повагою – колектив Милівецької ЗОШ І – ІІ ступенів.

Дитяче свято

3 родини йде життя людини

Так-так, саме в родині стартує дитяча душа і у ній набирається своїх найкращих чеснот. А привити нашим діткам таке уміння стараються вихователі у їх спільному домі, другому за значимістю після рідних домівок – дитячому садку. Одразу з настанням осені було проведено ранок такої тематики.

Наші дітки так щиро й проникливо читали вірші про бабусь, дідусів, маму й тата, мовили молитву за маму, переконували одне одного, що кращого в світі, як родина, рідний дім, де тепло й затишно, немає нічого. З яким задоволенням слухали ми пісні, виконувані нашими синочками та донечками, навіть на три голоси! А якими дотепними виявилися конкурси не тільки дитячі, а й для нас, батьків, – «забий цвях», «пришиття гудзика», «вгадай дитину по руках». У садку виховують не просто патріотів своєї України-неньки, а й добрих та люблячих синів і донечок, лагідних до своїх рідних. Спасибі за це працівникам дитсадка: завідуючій дитсадком Тетяні Антонівні Полянській, методисту Марії Ярославівні Чепизі, музичному керівнику Олені Василівні Келичаві, вихователям Олені Станіславівні Деркач та Світлані Володимирівні Остафійчук, Марії Андріївні Скорій за таке чудове свято для нас та наших діток!

Батьки вихованців групи «Бджілка» ДНЗ № 6
Фото Олександра ШЛИКОВА

Родовід

3 народженням Тебе, малятко!

У Чортківському пологовому будинку за період з 22 серпня по 5 вересня ц. р. народилося 16 дівчаток і 11 хлопчиків:

22 серпня – дівчинка (3 кг 730 г, 56 см) в Оксани ЩЕННИКОВОЇ із м. Чортків;
23 серпня о 14 год. 05 хв. – дівчинка (2 кг 855 г, 52 см) у Віри БЕЗПАЛЬКО зі с. Сосулівка,
о 19 год. 20 хв. – дівчинка (3 кг 750 г, 52 см) у Марії СОЛТИС зі с. Антонів,
о 23 год. 20 хв. – дівчинка (3 кг 135 г, 53 см) у Наталії ШЕМЛЕЙ зі с. Товстеняк;
24 серпня о 3 год. 05 хв. – дівчинка (2 кг 835 г, 50 см) в Іванни ВЕНГЕР із м. Чортків,
о 4 год. 30 хв. – хлопчик (2 кг 970 г, 52 см) у Катерини ПРИСЯЖНОЇ з м. Чортків,
о 5-й год. – хлопчик (3 кг 655 г, 54 см) в Оксани ГРИНИШИН зі с. Ягільниця,
о 5 год. 45 хв. – дівчинка (3 кг 280 г, 52 см) в Ольги ГЛАДІЙ зі с. Росохач,
о 7 год. 40 хв. – хлопчик (3 кг 355 г, 53 см) в Аліни СКАЛІЙ з м. Чортків;
25 серпня о 21 год. 35 хв. – дівчинка (3 кг 720 г, 55 см) в Ярослави ТОРКІТ із м. Чортків;
28 серпня о 18 год. 30 хв. – хлопчик (3 кг 650 г, 53 см) в Олесі ЛЮБИНСЬКОЇ зі с. Бичківці,
о 20 год. 10 хв. – дівчинка (2 кг 750 г, 50 см) у Марії БЕЗКОРОВАЙНОЇ зі с. Целіїв Гусятинського району;
29 серпня о 5-й год. – хлопчик (3 кг 450 г, 55 см) у Тетяни СКИП з м. Чортків;
30 серпня о 6 год. 10 хв. – дівчинка (4 кг, 56 см) в Олександрі ХОМИШИН із м. Чортків,
о 14 год. 40 хв. – дівчинка (2 кг 870 г, 48 см) в Анжелі-ки ГУРАЛЬ зі с. Мухавка,
о 18 год. 40 хв. – дівчинка (2 кг 925 г, 51 см) в Алли БОДНАР з м. Хоростків Гусятинського району;
31 серпня в 00 год. 05 хв. – дівчинка (3 кг 670 г, 54 см) у Галини СЕМИРОЗУМ із м. Чортків,
о 15 год. 20 хв. – дівчинка (2 кг 760 г, 50 см) в Іванни ГАПІЙ із м. Чортків,
о 19 год. 40 хв. – хлопчик (3 кг 630 г, 53 см) в Ірини ЗРАЙЧИК з м. Чортків,
о 20 год. 05 хв. – хлопчик (3 кг 290 г, 51 см) в Олені БАТРАК з м. Чортків,
хлопчик (2 кг 990 г, 50 см) у Валентини КОЗАК зі с. Горішня Вигнанка;
1 вересня о 12 год. 38 хв. – хлопчик (3 кг 580 г, 57 см) в Уляни УРСУН зі с. Свидова,
о 20 год. 20 хв. – хлопчик (4 кг 130 г, 55 см) у Наталії ГЛОВАК зі с. Джурина Слобідка;
3 вересня – дівчинка (3 кг 290 г, 54 см) в Оксани ПАС-ТУХ зі с. Ягільниця;
4 вересня о 21 год. 40 хв. – дівчинка (3 кг 790 г, 54 см) у Світлани РОДИНЮК із м. Чортків,
дівчинка (3 кг 280 г, 51 см) у Наталії ПАСТУШАК зі м. Чортків;
5 вересня – хлопчик (3 кг 700 г, 55 см) в Ірини КОНИК зі с. Біла.

Стурбовано

«Культура» на замку...

У першій половині ХХ століття Кривеньке визначалось як свідоме в освітньому відношенні село. Особливо просвітницька робота поживалась, коли 1923 року було побудовано приміщення читальні з глядацьким залом приблизно на 150-200 місць, просторою сценою. При читальні була доволі велика (на той час) бібліотека, яка вміщала близько 600-700 книжок, а з газет були примірники «Діла», «Нового часу», «Свободи», «Народної справи», «Жіночої долі» та ін.

У читальні розміщувалась споживча кооперація «Хлібороб», діяла філія «Сільського господаря». Працював осідок «Союзу українок», спортивно-гімнастичне товариство «Луг», а також аналогічне товариство «Сокіл».

Особливою увагою та популярністю користувався драматичний гурток, яким керував здібний режисер-аматор Лука Кузь, засуджений за радянської влади за свої націоналістичні погляди на 25 років тюрми, де й помер. Силами драмгуртківців були поставлені вистави українських драматургів «Пан Штукаревич», «Із моря житейського», «Мартин Боруля», «Повернувся із Сибіру», «Наталка Полтавка», «Наймичка», «Безталанна», «Бувальщина», «Невільник», «Ой не ходи, Грицю», «Жидівка-вихристка», «Сто тисяч», «Сватання на Гончарівці», а також багато одноактових п'єс.

Одна з колишніх учасниць драмгуртка (нині покійна) говорила: «У багатьох виставах я виступала у головних ролях. Кожну виставу грали по 3-4 і 5 разів. Це зв'язано з тим, що в селі (до побудови читальні) не було такого приміщення, щоб помістити одночасно всіх бажаючих подивитись виставу. Вистави грали у попівській возівні або в тісному приміщенні канцелярії сільського уряду. Їздили з виставами по навколишніх селах, а доходи йшли на будову читальні. Це гарний спо-мин для мене на все життя».

Діяльності драмгуртка сприяла велика кількість у селі середньошкільної молоді та студентів вищих шкіл (гімназистів). Душею аматорського гуртка був Іван Байдак, що визначався добрим голосом. Цікавий випадок стався з Іваном, а також з тими, хто був присутній на виставі, десь у червні 1917 року, про який описує Дарія Цапар-Барон (емігрувала до Канади і була причетна до збору матеріалів про історичне минуле Кривенького): «Ітак, Іван Байдак запросив на виставу знайомих йому офіцерів російської армії, що станціювали в Гусятині, де була військова лікарня. Після вистави, за порозумінням з одним старшиною-українцем,

місць і підвели його з крісла. Здавалося, що все закінчилось гаразд, тим паче, що по від'їзді гостей ще довго доходив до села відгомін пісні «Реве та стогне...», що її співали старшини. Проте після кількох тижнів з'явилося в селі кілька москалів, що під штиками забрали нашого Івана і йому простелилась дорога далеко на схід. Та по війні він вернувся здоровий додома як старшина УНР і далі забрався долюбимих йому вистав та концертів».

Читальня стала важливим закладом просвітницької роботи в селі. Тут збирались, щоб почитати газети, ознайомитись з цікавими подіями культури, політики, тут вирішувались питання соціального розвитку села, благоустрою. Частими відвідувачами читальні були вийт Василь Остапчук, о. Іван Брикович, вчителі школи, котрі спільно вирішували різні проблемні питання.

Важливу роль читальня (будинку культури, так названо її у наш час) відігравала і тепер. На сцені нашого будинку культури виступали Алла Кудлай, Віталій Білоножко, до нас приїжджали артисти філармонії з Чернівців, Хмельницького. Виступали актори Тернопільського академічного драматичного театру ім. Т.Шевченка з виставами «Кайдашева сім'я», «Дикий агнел» та ін. Давали концерти аматори навколишніх сіл, а також самодіяльні колективи з Чорткова. При-

їжджали й циркові артисти. Була зустріч з актором кіно, що виконував роль у кінофільмі «У бій ідуть одні старики», на жаль, не запам'ятав його прізвища. Відбувалося й багато інших дійств, концертів, зустрічей.

Все це було, а тепер, на жаль, немає. Причин тому декілька, але основна – одна. У Кривенькому практично відсутній будинок культури. Перебуває він у аварійному стані після так званої реконструкції. Зі старого клубу вирішили зробити новий – із більш вмістимим глядацьким залом, більшою сценою, покращеним виглядом. Щоправда, внутрішній вигляд досить привабливий, однак зовнішній на це не заслуговує. Але, мабуть, через певні прорахунки у перебудові сталося так, що дах провалюється, стеля нависла, а якщо додати доброго снігу, то разом з дахом зруйнуються й стіни. Потрібно негайно робити ремонт. Як вийти з цього становища? Де шукати допомоги?

Сільська рада не має таких коштів, колгоспу, який міг би у цьому посприяти, немає, держава бідна, та й заможних господарів, подібно, скажімо, до Івана Гути, у нас немає. Можливо, відділ культури і туризму РДА порадить, як вийти з того тупика? Адже, погодьмося, село без закладу культури не може існувати. Куди подітися нашій молоді?

Основними освітніми закладами є школа та церква. Від школи наша молодь «відійшла», а церква її не дуже захоплює. Її захоплюють інші розваги, про які не хотілось би писати. Заклад культури повинен відігравати виховну роль, повинен стати організатором дозвілля молоді, відпочинку для сільської громади. Можливо, знайдуться меценати, заможні люди, котрі перед парламентськими виборами потішать нас не тільки обіцянками, а й конкретними справами, і допоможуть вирішити назрілу проблему. Хотілось би у це вірити.

Вирішити проблему прадідівським способом, методом збирання грошей з громади – це не вихід. Адже ми живемо у ХХІ столітті, влада у нас не австро-угорська і не польська, а українська, котра повинна дбати про свій народ і знайти кошти для вирішення проблеми з ремонтом будинку культури у Кривенькому. Адже на інші збаганки, не завжди виправдані, кошти знаходяться.

Р. С. У своєму дописі я хотів звернути увагу на роль освітнього закладу в житті громади. Можливо, написана спонукає наших можновладців та осіб, які відають розвитком культури на селі, повернутись лицем до вирішення назрілої проблеми.

Павло ШМАТА,
позаштатний кореспондент «Голосу народу», с. Кривеньке

На знімку: драматичний гурток с. Кривеньке (тридцять роки ХХ ст.). Посередині, шостий зліва – керівник гуртка Лука Кузь.

Минуле

Штрихи з історії розвитку музейної справи у Чорткові

(Закінчення. Поч. на 5-й стор.) Збереглося твердження будівничого Федора Колісника, що коли на початку ХХ ст. проводилися будівельні роботи у верхній частині вулиць Пігута, Синенького та Маньовського, то робітники, які копали місця під фундаменти будинків, натрапляли на рештки домовин і кісток померлих. Це засвідчує те, що там колись знаходився цвинтар. Ще один був в районі вулиць Сонячної і Церковної (біля Успенської церкви). Поряд із християнським цвинтарем був єврейський. Відділяв їх невеликий яр, який також пам'ятали старожили, спогади котрих я записував ще у 50-х – 60-х роках минулого століття. Отже, єврейський цвинтар був там, де зараз центральна лікарня та її сад. З єврейських могил до наших днів збереглася могила з пам'ятником відомому єврейському раввіну, вченому і письменнику Давиду Мойше-Фрідману. До речі, життя та діяльність цієї людини була досить тісно пов'язана з нашим містом, так як двічі йому судилося бути в Чорткові раввіном: перший раз – з 1861-го по 1879 рік і другий – з 1898-го по 1904-й. Народився Фрідман у 1828 році у м. Городенка, що на Івано-Франківщині. Освіту одержав у Коломийській гімназії, на юридичному

факультеті Віденського університету та на теологічному в Дамаській релігійній академії у Сирії. Написав Фрідман понад 60 наукових праць на релігійну та наукову тематику та понад 10 художніх творів з життя єврейського населення в Галичині. Помер вчений у 1904 році.

У залізничному мікрорайоні міста, на території теперішнього приміщення вокзалу, ще до 40-50-х років ХІХ ст. був цвинтар, але під час будівництва залізниці для нього було відведено інше місце – саме там, де він зараз знаходиться, тобто по вулиці Сінових Стрільців. З тих років, коли цвинтар було перенесено, могил не збереглося. Час стер речову пам'ять про них. Є їх там декілька, але виявити можна лише дуже уважно придивившись.

Для чого приводжу цю історичну довідку? Справа в тому, що коли на засіданні колегії мова зайшла про цвинтарі у Чорткові та селах району, то порушувалося питання про те, хто повинен нести відповідальність за їх стан.

У мене є відомості про людей, професія яких називається гробарі, які власне займалися порядком на тих цвинтарях, про які я згадував вище, а також про деякі цвинтарі сіл Великі Чорнокині, Швайківці, Бичківці, Джурина, Росохач, Колиндяни,

Коцюбинчики. Звичайно, так було абсолютно в усіх селах, але маю дані, на жаль, тільки з перелічених сіл.

Отже, на міських та сільських цвинтарях завжди була посада гробаря, якому громада давала щомісячну зарплату та забезпечувала житлом.

До речі, у дитинстві мені судилося бачити чортківського гробаря Гната Войтишина. Йому на той час вже було близько 80-ти років. Та працював він до самої смерті. Був він гробарем у четвертому поколінні. Але після себе не залишив нікого, так як у них з дружиною не було дітей. До наших днів збереглася ще навіть хата, так звана гробарівка. Знаходиться вона якраз напроти цвинтаря, що по вул. Сінових Стрільців (на знімку на 5-й стор.). На жаль, за моїми даними таких гробарівок не збереглося більш ніде.

Отже, власне такими відомостями зі своєї краєзнавчої скарбнички хочу доповнити свій виступ на засіданні колегії райдержадміністрації у червні ц. р.

Яромир ЧОРПИТА,
директор районного краєзнавчого музею, заслужений працівник культури України
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Про це говорять

За паспортом – не у міліцію, а в ДМС

3 1 серпня ц. р. підрозділи державної міграційної служби України (ДМС) розпочали роботу з видачі паспортів громадян України, реєстрації місця проживання фізичних осіб, а також виконання інших функцій, визначених законодавством України. Досі цим займалися підрозділи МВС. То чого тепер варто очікувати чортківчанам?

Як повідомив завідувач Чортківського районного сектора УДМС України в Тернопільській області І.І.СВАРИЧЕВСЬКИЙ, процес передачі бланків паспортів від МВС до ДМС ніяк не вплинув на термін видачі паспортів громадянина України у нашому районі. Відповідно до чинного законодавства паспорт громадянина України оформляється протягом одного місяця з часу подачі громадянином заяви до РС за місцем проживання. Бланків паспортів є в достатній кількості.

– Треба звернути увагу й на таке, – зазначив Ілір'ян Іванович: водночас із переданням паспортно-реєстраційних функцій від МВС до ДМС внесено зміни у законодавство України, спрямовані на суттєве спрощення процедур реєстрації місця проживання фізичних осіб та оформлення паспортів громадян України. Законом України «Про внесення змін до деяких законів України щодо реєстрації місця проживання та місця перебування фізичних осіб в Україні», який набрав чинності 5 серпня ц. р., передбачено такі важливі но-

вовведення: реєстрація та зняття з реєстрації здійснюються в одному місці та в день звернення особи до органу реєстрації за новим місцем проживання. Реєстрація місця проживання не прив'язана до постановки на облік військовозобов'язаних та призовників. Іншими словами, зареєструватися за новим місцем проживання відтепер можна до постановки на облік у військкоматі. При цьому сама постановка на облік військовозобов'язаних та призовників залишається обов'язковою; значно розширено коло підстав для зняття з реєстрації. Якщо раніше це була заява або рішення суду, то сьогодні зняття з реєстрації є можливим також у разі припинення підстав на право користування житлом або законних підстав для перебування на території України іноземців та осіб без громадянства.

Під кінець цього річного липня почав діяти наказ МВС України за № 320, яким затверджено нові правила оформлення і видачі паспорта громадянина України. Зокрема, змінено процедуру видачі паспорта – від-

тепер документи для оформлення паспорта громадянина України подаються безпосередньо до територіальних підрозділів ДМС.

Запроваджено обов'язкову реєстрацію місця перебування у разі перебування особи за межами місця проживання строком понад один місяць. Такі правові норми є чинними з 2004 року і стосуються лише тих осіб, які мають невиконані майнові зобов'язання, призиваються на військову службу або беруть участь у судовому процесі. Усі інші громадяни реєструють місце свого перебування лише за власним бажанням.

Наостанок зазначу, що Чортківський РС УДМС України в Тернопільській області має таку офіційну адресу: 48500, м. Чортків, вул. Горбачевського, 5, тел.: 2-23-40 (факс), 3-32-28. Графік роботи: вівторок, четвер, – з 9-ї до 18-ї год.; середа, п'ятниця – з 10-ї до 19-ї год.; субота – з 9-ї до 16-ї год. 45 хв.; неділя -понеділок – вихідні дні. Обідня перерва – з 13-ї год. до 13-ї год. 45 хв. Одночасно повідомляю, що графік роботи служби громадянства і реєстрації фізичних осіб Чортківського РВ УМВСУ в Тернопільській області щодо питань оформлення паспорта громадянина України для виїзду за кордон залишається попереднім.

Записав Любомир ГАБРУСЬКИЙ

ДПІ інформус

У зв'язку з набранням чинності Наказу Міністерства фінансів України від 7 липня 2012 р. за № 817 «Про затвердження Порядку заповнення документів на переказ у разі сплати (стягнення) платежів до бюджету, здійснення бюджетного відшкодування податку на додану вартість, повернення коштів, помилково або надміру зарахованих до бюджету» ДПІ у Чортківському районі повідомляє, що у полі «Призначення платежу» розрахункового документа у разі сплати платежів до бюджету обов'язкове заповнення відповідних кодів сплати.

Детальніше про порядок заповнення документів на переказ у разі сплати (стягнення) платежів до бюджету, здійснення бюджетного

відшкодування ПДВ, повернення коштів, помилково або надміру зарахованих до бюджету, можна дізнатись за номером телефону 2-34-44 або на веб-сайті ДПС Тернопільської області www.rsta.tr.ukrtel.net чи ДПС України www.sts.gow.ua.

Відповідно до Податкового кодексу України всіма платниками податків незалежно від організаційно-правової форми у разі наявності, виникнення, зміни стану об'єкта оподаткування подається повідомлення за формою 20-ОПП. Таке повідомлення запроваджено з 14 січня 2011 р., то платники податків, створені після цієї дати, зобов'язані подати до органу ДПС за місцезнаходженням об'єкта оподаткування зазначене повідомлення протягом

10 робочих днів після реєстрації, створення чи відкриття такого об'єкта. Для платників податків, створених до 14 січня 2011 р., строк подання повідомлення за формою 20-ОПП не визначено. Однак оскільки його подання є обов'язковим, то такі платники податків зобов'язані подати зазначене повідомлення з ознакою щодо первинного подання інформації про об'єкти оподаткування. У разі встановлення під час документальної перевірки випадків неподання повідомлення за формою 20-ОПП до платників податків застосовуються штрафні санкції.

Марія СОРОКОВСЬКА,
завідувач сектора взаємодії із ЗМІ та громадськістю ДПІ у Чортківському районі

Статистика

Нас усе менше й менше...

На 1 липня ц. р. на території району проживало 76006 осіб, із них у міських поселеннях – 32911, у сільських – 43095 осіб. Загальний приріст (скорочення) чисельності населення Чортківщини за січень-червень поточного року становив 153 особи.

Чисельність населення в порівнянні з даними станом на 1 липня

минулого року зменшилась на 284 особи. Порівняно з січнем-червнем 2011-го обсяг природного скорочення збільшився на 40 осіб, або з 4,5 до 5,5 особи на 1000 наявного населення.

У Чортківському районі за січень-червень ц. р. число прибулих становило 555 осіб, що в порівнянні з даними за січень-червень 2011 р.

менше на 74 особи або на 11,8 відсотка. Число вибулих станом на 1 липня 2012 р. становило 498 осіб, а станом на 1 липня 2011 р. – 576 осіб, тобто кількість вибулих жителів зменшилась на 78 осіб.

Тетяна СТАРОВОЙТ,
начальник управління статистики у Чортківському районі

Милосердя

З добрим серцем й щирою душею допоможемо тим, хто цього потребує

У Чортківському районі, як і в державі, розпочалася Всеукраїнська благодійна акція «Милосердя». Оскільки 1 жовтня, як і щороку, відзначатимемо Міжнародний день громадян похилого віку.

Територіальний центр соціального обслуговування (надання соціальних послуг) Чортківського району обслуговує громадян похилого віку та інвалідів і кожен з цих людей потребує допомоги. Тож допоможемо їм, не залишимо осторонь!

Запрошуємо усіх бажаючих приєднатися до акції «Милосердя», щоб у святковий день подарувати пенсіонерам та самотнім непрацездатним

мешканцям міста та району хоч часточку нашого тепла, поділитися з ними добротою наших сердець та статків.

Кошти просимо перераховувати на благодійний рахунок: р/р 35424006002880 ГУДКСУ у Тернопільській області МФО 838012

Код ЄДРПОУ 33113893

Наша адреса: м. Чортків, вул. Шевченка, 34. Тел.: 2-26-60; 2-23-57.

Щиро дякуємо приватним підприємцям, які вже відгукнулися на листи-прохання. Це такі, як: Бендер С.Є., Мартиновська М.О., Шельвах О.Г., Яхницький В.І., Кілочко О.К., Гевко П.І., Єріна О.В., Гребенюк В.М., Бровко А.П., Мороз Г.С., Гонтарук М.М., Сенік Д.М., Пельвецька В.М., Пахольчак О.М., Сенів М.Є., Гуменюк Т.З.

Нехай їхні добрі серця завжди будуть сповнені Божою ласкою на многії літа.

Ірина ГЕДЕОН,
заступник директора територіального центру

Запрошення

Чортківський районний комунальний центр науково-технічної творчості і дозвілля учнівської молоді запрошує допитливих, працелюбних, майбутніх винахідників, раціоналізаторів, всіх, хто любить майструвати або хоче цьому навчитись.

ЧРКЦ НТТДУМ – це перший крок до майбутньої професії, перша модель, зроблена своїми руками, перший крок у велику науку.

Працюють гуртки:

- Початкове технічне моделювання молодших школярів
- Початкове технічне моделювання молодших школярів з елементами дизайну
- Конструкторів малогабаритної сільськогосподарської техніки

- Винахідників та раціоналізаторів
- Дизайнерів
- Оригамі
- Фотомистецтва
- Відеооператорів
- Автотрасового моделізму
- Судномоделювання
- Картингу
- Операторів колективної радіостанції
- Користувачів ПК
- WEB-дизайну
- Програмування

Приходьте, у нас цікаво, виставки, оглядини, конкурси, змагання. Сьогодні ти – новачок, а завтра – умілець, переможець, чемпіон.

Чекаємо вас за адресою: м. Чортків, вул. Шевченка, 33.

Конкурс

Відповідно до статті 15 Закону України «Про державну службу» прокуратура Тернопільської області оголошує конкурс на вакантну посаду спеціаліста прокуратури Чортківського району. Додаткова інформація щодо основних функціональних обов'язків, розміру та умов праці надається за тел.: 52-30-51 (м. Тернопіль); 2-13-43 (м. Чортків).

Основні вимоги до кандидата:

- освіта вища;
 - знання вимог Конституції України, законів України «Про прокуратуру», «Про державну службу»;
 - володіння державною мовою;
 - володіння комп'ютерною технікою.
- Особи, які бажають взяти участь у конкурсі, подають до конкурсної комісії прокуратури області такі документи:
- заяву про участь у конкурсі, в якій зазначається про ознайомлення заявника із встановленими законодавчими обмеженнями щодо прийняття на державну службу та проходження державної служби;
 - заповнену особову картку (форма П-2 ДС) з відповідними додатками;
 - дві фотокартки розміром 4 x 6 см;
 - копії документів про освіту;
 - відомості про доходи та зобов'язання фінансового характеру щодо себе та членів своєї сім'ї;
 - копію паспорта громадянина України.

Термін подання заяви – один місяць з дня оголошення конкурсу.

Відділ роботи з кадрами прокуратури Тернопільської області

Оголошення

Із метою забезпечення права кожного громадянина на вільний доступ до публічної інформації Тернопільське обласне управління водних ресурсів, спільно з Чортківським МУВГ, проводить повну ідентифікацію водних об'єктів області (ставків, водосховищ) та користування ними на договірних умовах з наступним висвітленням на офіційному веб-сайті облводресурсів.

Футбол

Чемпіонат області. 17-й тур

ФК «Чортків» – ФК «Борщів» – 4:3.

Чемпіонат району

Перша група. 12-й тур

Гор. Вигнанка – Росохач – 4:4; Шманьківці – Біла – 0:1; Поділля – Улашківці – -:+; Заводське – Ягільниця – 1:2; Звиняч – Косів – 7:0.

Друга група. 14-й тур

Зона «А». Ридодуби – Палашівка – 3:1; Бичківці – Базар – 0:0; Милівці – Свидова – +:-; Ромашівка – Капустинці – 1:1; Полівці – Скородинці – 3:2; Дж. Слобідка – вихідний.

Зона «Б». Гадинківці – Колиндяни – +:-; Кривеньке – Шманьківчики – 1:4; Давидківці – Пробіжна – 9:1; Угринь – Залісся – 9:4; В.Чорнокінь – Товстенське – 2:4; Заводське 2 – вихідний.

Свято

У національний Великдень дали жару закаблукам

То було свято аж на чотири села. Як добрі сусіди й щирі приятелі, зібралися разом на урочини з нагоди 21-ї річниці державної Незалежності України селяни Шульганівки, Долини, Старої Ягільниці та Черкавщини.

Розпочалося дійство внесенням Державного Прапора та виконанням Державного Гімну України. Отці Роман Гончарик та Олег Капулов відправили молебень, церковні хори виконали «Боже великий, єдиний». «Молитва за Україну» линула з уст Христини Басистої, Тетяни Гульки. Ведучі свята Іван Павловський та Юлія Сенник запросили на сцену його основного організатора – заступника голови районної ради долиничанина Любомира Хруставку, двох сільських голів – Шульганівського Ігоря Біловуса та Староягільницького Петра Ревуцького, головного спонсора – директора ПАП «Довіра» Івана Войцишина, які у своєму слові адресували всім найщиріші вітання. Концертна програма теж була спільною, підготовленою двома директорами СБК – Шульганівсько-

го Ганною Прондюк та Староягільницького Тетяною Гулькою. І окрасою мистецьких номерів став виступ жіночих вокальних колективів – «Перевесло» й «Галичанка» та солістів обидвох сіл – Тетяни Бабій, Людмили Буряк, Надії Рудан, дуету Лілії Бартків і Галини Дідик з Шульганівки та Наталії Коків, Ольги Ревуцької, Марії Коків, Ірини Стадник зі Старої Ягільниці. Долучилися й найменшенькі мешканці своїм аматорством – дошкільнята з ДНЗ Старої Ягільниці під орудою Наталії Водоніс та учні Староягільницької ЗОШ І – ІІ ст. (Світлана Петрик); вихованці Шульганівського дитсадка «Сонечко» та Шульганівської ЗОШ І – ІІ ст., яких підготували до виступу Квітослава Горлій, Тетяна Бабій. Фінальним акцентом стало виконання пісні «Я люблю Україну» згада-

них ансамблів «Перевесло» й «Галичанка» із солісткою Ольгою Казімович.

У канву концертної програми було вплетено й конкурс на кращу вишивку. Голова журі о. Олег Капулов вручив приз – ляльку «Україночка» – за перше місце в тому конкурсі 6-річній Олесі Побуринній, яка була вся, з голови до ніг, вбрана у вишиття. Учасникам та гостям свята дуже сподобався спектр різноманітних конкурсів, вигаданих і ґрунтовно підготовлених організатором свята Любомиром Хруставкою, до того ж, як слід «підкріплених» матеріальними призами, про котрі подбало ПАП «Довіра». Із захопленням сприймалися глядачами «Веселі естафети», «Найшвидший козак», «Міні-футбол», «З току додому», «Бічна відстань з мішком зерна», «Перетягування линви» (знімок справа) та ін. Конкурс «Я тебе, рідная, аж до хатиноньки сам на руках однесу» умістив участь п'яти сімейних пар – перемогла сім'я Миколи Спужака й отримала за це ...поросля! (на знімку зліва). Та чи не найзахоплюючим виявився жіночий футбол між командами «Перевесло» й «Галичанка». Тут вже ніхто не шкодував

своїх долонь!

Були, звісно, й дитячі конкурси та змагання, які влаштували педагоги зі Старої Ягільниці – на знання нашої зміню української кухні, виявлення у дітей дизайнерських здібностей щодо створення національного одягу тощо.

З Днем Незалежності України селяни чотирьох сіл тепло привітав голова районної ради Володимир Заліщук. Глядачі побачили виступ артистки Надії Гураль з Тернополя, українських музик с. Бичківці, які веселили гурт далеко за північ – тут вже дали жару закаблукам і молодь, і літні. А в небо раз у раз злітали святкові феєрверки. Завдяки спонсорам діти досхочу набавилися на батутах – адже чогось подібного досі не було у нас. Залюбки ласували безкоштовним морозивом і безкоштовним квасом – про це подбали ПАП «Довіра» та крамниці с. Долина і Стара Ягільниця.

Олександра КУЧЕР,
завідуюча Шульганівською
бібліотекою-філіалом
Фото Людмили ОСАДЦІ
та Василя ПРАВЕЦЬКОГО

День села

«Виходьте, люди, родину кличте на ридодубівське свято величне!»

Дійство, про яке нижче піде мова, що відбулося у Ридодубах 28 серпня ц. р., й справді було величним, адже, по суті, поєдналося відзначення трьох свят в єдине: одне з найбільших і найдавніших християнських свят – Успіння Пресвятої Богородиці, День Незалежності України і – уперше! – День села.
Й слід сказати, що таке поєднання виявилось досить вдалим.

Передусім зранку на заклик церковних дзвонів сільчани поспішали до храмів на святкові Богослужіння, а вже пообіді вони цілими сім'ями щерть заповнили місцевий будинок культури: благо, «сільська пошта» – від хати до хати – спрацювала бездоганно.

Свято розпочали найменшенькі мешканці Ридодубів – вихованці дитсадочка «Малютко», подарувавши присутнім кілька віршів та пісень про Україну. Від наймолодших естафету перейняли школярі та студенти – солісти-вокалісти, ансамблі тощо, продемонструвавши пристойний виконавський рівень. Від імені місцевої влади теп-ло привітав односельчанин з Великоднем українського духу й іменинами

сільський голова Ярослав Огаль. Відтак воно плавно перейшло від святкування Дня Незалежності нашої Вітчизни до відзначення уродин малої батьківщини, адже Україна, як тонко підмітили ведучі, складається з сотень і тисяч таких сіл, як Ридодуби.

На екрані спливають старі світлини, від споглядання яких не один сільчанин, особливо літнього віку, зронив непрохану сльозу: так виглядала старенька школа (вік якої сягає XIX ст.) ще без прибудови; будівництво будинку культури (1966 р.); шанований колись в районі голова колгоспу А.М.Турко з трудівниками; передова доярка Михайлина Боровська; гордість села – відома українська письменниця

Теодозія Зарівна; візит на малу батьківщину уродженця Ридодубів – начальника генерального штабу Збройних сил Аргентини Овсія Юрчишина (2001 р.), а ось

Слобідка, Завадівка, Костельна, Сирафинець... Якимось з подивом для себе відкриваєш своє село по-новому. Мешканцям цих вулиць – кожній окремо – у подарунок звучала чудова українська пісня: «Тільки в нас на Україні», «Мій рідний край» та ін.

Автор цих рядків, будучи запрошеним на свято і як представник газети, і як депутат районної ради від виборчого округу, висловивши вдячність організаторам і

знамениті на всю округу музики Гринусі... Хтось упізнавав себе на світлинах ще зовсім молодим, когось уже давно немає на цьому світі...

Від дня минулого перейшли до сьогодення. «Якими є Ридодуби сьогодні? Завжди красиве село – і влітку, і взимку, навесні і восени. Тут живуть привітні, доброзичливі, щирі люди» – не без гордості розповідали про рідний край ведучі свята. А щоб переконалися в цьому – запросили на екскурсію сільськими вулицями. Знову на світлинах з'являються ридодубівські сільські закутки, храми, інші культові споруди, причепурені селянські обійстя, що тонуть у квітах, – вулиці Шевченка і Вишнева, Двірська та Садова, Зелена й

учасникам за чудово підготовлений захід (велику роль у його підготовці відіграли дирекція і вчителі місцевої школи, особливо вчитель історії Надія Деренюк), озвучив побажання, аби воно наступного року перемістилося на свіже повітря. А що? Талантів у селі не бракує, трішки більше бажання і зусилля місцевих депутатів, ініціативних і підприємливих людей – і успіх гарантований. Спостерігаючи задоволені обличчя односельчан після концерту, чуючи їхні схвальні відгуки, усе більше переконувався в тому, що віднині День села у Ридодубах стане традиційним.

Любомир ГАБРУСЬКИЙ,
фото автора

10 вересня
ПОНЕДІЛОК

08.00 Новини
08.20 Твій голос
08.40 Корисні поради
09.00 Підсумки тижня
09.25 Контрольна робота
09.55 Легко бути жінкою
11.00 Шеф-кухар країни
12.00, 18.30, 21.20 Новини
12.25 Темний силует
12.35 Право на захист
13.00 Армія
13.20 Х/ф "713-й просить посадку"
14.35 Вікно до Америки
15.15 Euronews
15.35 Agro-News
15.55 Х/ф "Синдикат 2"
18.10 Справжня Україна
18.45 Сільрада
19.00 Вибори-2012.
Передвиборна агітація.
Партія "Руський блок"
19.30 Фестиваль "Зустріч друзів. Одеса"
20.20 Вибори-2012. Передвиборна агітація. Партія "Народно-трудовий союз України"
21.00 Підсумки дня
21.30 Країну - народові
21.50 Смішний та ще смішніший
22.15 Літній жарт
23.00 Підсумки
23.20 Від першої особи
23.45 Х/ф "Епоха честі"

07.00, 08.00, 09.00 ТСН
07.10 Сніданок з 1+1
10.05 Т/с "Слідаки"
11.15 Зніміть це негайно
12.35 Ілюзія безпеки
13.45 Пекельна кухня
15.15 Сімейні драми
16.40 Пробач мені, моя любов
17.45, 19.30, 00.55 ТСН
18.25 Т/с "Скліфосовський"
20.15 "Багаті теж плачуть"
21.25 Х/ф "Пірати Карибського моря: Прокляття Чорної перлини"

07.00, 12.00, 18.00 Новини
07.10 Ранок з Інтером
09.10, 12.20 Т/с "Коли на південь відлетять журавлі"
13.15 Т/с "Анна Герман"
15.15 Право на зустріч
16.15 Чекай на мене
18.10 Т/с "Кровиночка"
19.05 Про життя
20.00 Подорожі
21.00 Т/с "Анна Герман"
23.15 Позаочі

Вважати недійсним

посвідчення дитини з багатодітної сім'ї серії ВО за № 006563, видане відділом у справах молоді та спорту Чортківської РДА 10 листопада 2010 року на ім'я: **ЗУБИК Микола Романович**.

Колектив працівників ПАТ Чортківське районне виробниче підприємство "Агропромтехніка" сумує з приводу смерті колишнього керуючого підприємством **МУХИ Володимира Андрійовича** і висловлює щірі співчуття рідним та близьким покійного.

Колектив Чортківського педагогічного училища ім. О.Барвінського висловлює щіре співчуття викладачу училища Надії Миколаївні Гончарук з приводу смерті **матері**. Розділяємо біль непоправної втрати і співчуваємо Вам у великому горі. Нехай Божа благодать огорне її душу.

ПАМ'ЯТІ БРАТА

9 вересня минає 40 днів з дня смерті **ХОЛОДЕНКА Євгена Андрійовича** (25.09.1937 – 1.08.2012)

з м. Чортків.

Вже 40 днів, як ти у небутті, Важка для всіх твоя могила. Живим ти будеш

в нашому житті,

За тебе ми

тут молимося щиро

І пам'ятати будемо завжди.

Тож нехай пом'януть тебе

всі, хто знав і любив. Нехай легким буде твій вічний сон, свята

земля буде лебединим пухом, а Господь оселить твою душу в Царстві Небеснім.

У скорботі – сестра Тетяна Начас з сім'єю.

11 вересня
ВІВТОРОК

08.00 Новини
08.20 Твій голос
08.40 Корисні поради
09.00 Підсумки дня
09.25 Світло
09.55 Легко бути жінкою
11.00 Д/ф
12.00, 15.00, 18.20 Новини
12.25 Хай щастить
12.50 Х/ф "Салют, Маріє!"
15.05 Euronews
15.20 Ближче до народу
15.55 Х/ф "Синдикат 2"
18.10 Справжня Україна
19.00 Вибори-2012.
Передвиборна агітація.
Українська партія "Зелена планета"
19.30 221. Екстрений виклик
20.20 Вибори-2012.
Передвиборна агітація.
Партія "Україна майбутнього"
21.00 Підсумки дня
21.30 Адреналін
23.00 Підсумки
23.20 Від першої особи
23.45 Х/ф "Епоха честі"

07.00, 08.00, 09.00 ТСН
07.10, 08.05, 09.10 Сніданок з 1+1
10.05 Т/с "Слідаки"
11.25 Зніміть це негайно
12.45 Ілюзія безпеки
13.55 Пекельна кухня
15.15 Сімейні драми
16.40 Пробач мені, моя любов
17.45 ТСН
18.25 Т/с "Скліфосовський"
19.30 ТСН
20.15 Мамо, я одружуюсь?
21.30 Міняю жінку
23.15 ТСН
23.30 Х/ф "Небезпечно жити на Лев'ю"

14.00 "Слідство вели..."
14.55 Судові справи
15.55 Т/с "Анна Герман"
18.00 Новини
18.10 Т/с "Кровиночка"
19.05 Про життя
20.00 Подорожі
21.00 Футбол. Збірна Англії - збірна України
00.00 Т/с "Під прикриттям"

12 вересня
СЕРЕДА

08.00 Новини
08.20 Твій голос
08.40 Корисні поради
09.00 Підсумки дня
09.25 На зв'язку з урядом
09.55 Легко бути жінкою
11.00 В гостях у Д.Гордона
12.00 Новини
12.25 Кордон держави
12.45 Наша пісня
13.30 Х/ф "Балтійське небо"
15.00 Новини
15.15 Euronews
15.35 Х/ф "Синдикат 2"
17.50 Країну - народові!
18.10 Справжня Україна
18.20 Новини
19.00 Вибори-2012.
Передвиборна агітація.
Всеукраїнське об'єднання "Свобода"
19.30 Фестиваль пісні "Коблево"
20.20 Вибори-2012.
Передвиборна агітація.
Партія Н.Королевської "Україна - вперед!"
21.00 Підсумки дня
21.25 "Шоу продовжується"
23.00 Підсумки
23.20 Від першої особи
23.55 Х/ф "Епоха честі"

07.00, 08.00, 09.00 ТСН
07.10, 08.05, 09.10 Сніданок з 1+1
10.05 Т/с "Слідаки"
11.30 Зніміть це негайно
12.50 Ілюзія безпеки
14.00 Пекельна кухня
15.15 Сімейні драми
16.40 Пробач мені, моя любов
17.45 ТСН
18.25 Т/с "Скліфосовський"
19.30 ТСН
20.15 «На ножах»
21.30 Територія обману
22.50 Гроші
00.00 ТСН

07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00 Новини
07.10, 07.35, 08.10, 08.35 Ранок з Інтером
09.10 Т/с "Таємниці слідства"
11.10 Д/с "Детективи"
12.00 Новини
12.15 Знак якості
13.00 "Слідство вели..."
14.55 Судові справи
15.55 Т/с "Анна Герман"
18.00 Новини
18.10 Т/с "Кровиночка"
19.05 Про життя
20.00 Подорожі
21.00 Т/с "Анна Герман"
23.15 Т/с «Під прикриттям»

13 вересня
ЧЕТВЕР

08.00 Новини
08.20 Твій голос
08.40 Корисні поради
09.00 Підсумки дня
09.25 Книга.ua
09.50 Легко бути жінкою
11.00 Здоров'я
12.00 Новини
12.25 Аудієнція
12.50 Крок до зірок
13.35 Х/ф "Балтійське небо"
15.00 Новини
15.10 Euronews
15.20 Діловий світ
15.25 Х/ф "Зустріч перед розлукою"
16.45 Х/ф "Таємна прогулянка"
18.10 Справжня Україна
18.20 Новини
19.00 Вибори-2012.
Передвиборна агітація.
Політична партія "Зелені"
19.30 Фестиваль пісні "Коблево"
20.20 Вибори-2012.
Передвиборна агітація.
Політична партія "Наша Україна"
21.00 Підсумки дня
21.30 Досвід
23.00 Підсумки
23.20 Від першої особи
23.45 Х/ф "Епоха честі"

07.00, 08.00, 09.00 ТСН
07.10, 08.05, 09.10 Сніданок з 1+1
10.05 Т/с "Слідаки"
11.40 Зніміть це негайно
13.00 Ілюзія безпеки
14.10 Пекельна кухня
15.20 Сімейні драми
16.40 Пробач мені, моя любов
17.45 ТСН
18.25 Т/с "Скліфосовський"
19.30 ТСН
20.15 "Давай, до побачення!"
21.30 Чотири весілля
23.05 ТСН
23.20 Х/ф "Мисливці за алмазами"

07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00 Новини
07.10, 07.35, 08.10, 08.35 Ранок з Інтером
09.10 Т/с "Таємниці слідства"
11.15 Д/с "Детективи"
12.00 Новини
12.15 Знак якості
13.00 "Слідство вели..."
14.55 Судові справи
15.55 Т/с "Анна Герман"
18.00 Новини
18.10 Т/с "Кровиночка"
19.05 Про життя
20.00 Подорожі
21.00 Т/с "Анна Герман"
23.15 Т/с «Під прикриттям»

14 вересня
П'ЯТНИЦЯ

07.00 Новини
07.30 Ера бізнесу
07.45 Невідоме від відомих
07.50 Хазяїн у домі
08.00 Новини
08.20 Твій голос
08.40 Корисні поради
09.00 Підсумки дня
09.20, 21.00 Офіційна хроніка
09.30 Д/ф "Сімдесятники. Костянтин Ершов"
10.05 Легко бути жінкою
11.00 Віра. Надія. Любов
12.00 Новини
12.10 Діловий світ
12.25 Надвечір'я
12.55 Околиця
13.35 Х/ф "Син полку"
15.00 Новини
15.15 Euronews
15.20 Діловий світ
15.30 Наша пісня
16.20 Х/ф "22-го червня рівно о 4-й годині"
17.55 Осінній жарт
18.25 Шляхами України
18.50 Жарт
19.45 Зірки гумору
20.35 After Live
21.00 Підсумки дня
21.15 Діловий світ
21.25, 22.50 Шустер-Live

06.15, 07.00, 08.00, 09.00 ТСН
06.45, 07.10, 08.05, 09.10 Сніданок з 1+1
10.05 Т/с "Слідаки"
11.40 Зніміть це негайно
13.00 Ілюзія безпеки
14.10 Пекельна кухня
15.20 Сімейні драми
16.40 Пробач мені, моя любов
17.45 ТСН
18.25 Т/с "Скліфосовський"
19.30 ТСН
20.15 Добрий вечір
21.20 Х/ф "Перевізник 2"
23.15 Х/ф "Морський піхотинець 2"

07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00 Новини
07.10, 07.35, 08.10, 08.35 Ранок з Інтером
09.10 Т/с "Таємниці слідства"
11.15 Д/с "Детективи"
12.00 Новини
12.15 Знак якості
13.00 "Слідство вели..."
14.55 Судові справи
15.55 Т/с "Анна Герман"
18.00 Новини
18.10 Т/с "Кровиночка"
19.05 Про життя
20.00 Подорожі
20.45 Подорожі. Неформат
21.00 Велика різниця
23.00 Велика політика

15 вересня
СУБОТА

06.10 М/ф
06.20 Світ православ'я
07.00 Ера здоров'я
07.25 Корисні поради
07.40 Олімпійський виклик
08.00 Шустер-Live
09.25 Школа юного суперагента
09.40 Шустер-Live
10.55 Таємниці успіху
11.30 Зелений коридор
11.40 Х/ф "Того далекого літа"
12.55 Х/ф "Закон"
15.10 В гостях у Д.Гордона
16.05 Слов'янський базар. Відкриття
18.10 Золотий гусак
18.35 Світ атома
18.55 Футбол. "Зоря" - "Шахтар"
20.55 Зворотний зв'язок
21.00 Підсумки дня
21.10 Кабмін: подія тижня
21.20 Концертна програма до Дня міста Херсон
23.00 Твій голос
23.25 Ера здоров'я
23.50 Д/ф "Блокадна віра"

06.15 М/ф «Смурфи»
07.00 Справжні лікарі 2
08.00 Світське життя
09.00 Хто там?
10.15 М/с "Тімон і Пумба"
11.05 Х/ф "Голубка"
19.30 ТСН
20.15 Операція краса 2
22.00 Х/ф "Друге кохання"
00.05 Х/ф "Перевізник 2"

09.00 Орел і Решка
10.00 Україно, вставай!
10.55 Х/ф "Арифметика підступності"
13.00 Х/ф "Смерш"
17.50 Вечірній квартал
19.00 Розмішити коміка
20.00 Подорожі
20.30 Вечірній квартал
22.35 Х/ф "Правосуддя вовків"
00.40 Битва композиторів

16 вересня
НЕДІЛЯ

07.35 Сільський час
08.00 Укравтокоинент
08.20 Корисні поради
08.30 Футбол України
09.05 Армія
09.20 Смішний та ще смішніший
09.45 Хто в домі хазяїн?
10.05 Крок до зірок
10.45 Країну - народові
11.05 Караоке для дорослих
12.05 Шеф-кухар країни
12.55 Ближче до народу
13.30 Раптова слава
14.00 Як це?
14.30 Х/ф "Обеліск"
16.15 Золотий гусак
16.45 Маю честь запросити
17.35 Діловий світ
18.20 Літній жарт
18.50 Вітас. Новий концерт
20.40 Офіційна хроніка
20.50 Головний аргумент
21.00 Підсумки тижня
21.35 Точка зору
22.00 Фольк-music
23.00 Ера бізнесу
23.35 Олімпійський виклик

06.00 М/ф «Дельфін - історія мрії»
07.15 М/с «Тімон і Пумба»
08.05 Ремонт +
09.00 Лото-Забава
10.20 Кулінарні курси
10.45 Х/ф "Голубка"
19.30 ТСН-Тиждень
20.15 Мій зможе
22.10 Світське життя
23.25 ТСН-Тиждень
00.10 Х/ф "Кадилак Рекордз"

06.50 М/с "Вінкс"
08.25 Глянець
09.25 Школа доктора Комаровського
10.00 Неділя з Кwartалом
11.05 Х/ф "Солдат Іван Бровкін"
13.10 Х/ф "Іван Бровкін на ціпліні"
15.20 Х/ф "Зникла імперія"
17.55 Т/с "Я прийду сама"
20.00 Подорожі
21.00 Т/с "Я прийду сама"
23.05 Що? Де? Коли?
00.20 Х/ф "Дракула Брема Стокера"

ПРОДАЮТЬСЯ

будинки

будинку у м. Чортків по вул. Новий, 2 (район автостанції). Загальна площа – 84,62 кв. м, разом із земельною ділянкою – 11 сотих. Прибудинкова територія прилягає до автостанції. Зручне місце розташування. У будинку газове опалення, криниця. Ціна помірна.
Тел.: 067-992-28-25; 096-498-51-62.

будинку у с. Горішня Вигнанка, поблизу нової школи, газ, світло, вода, сарай. Є 2 гаражі для бусів, 18 сотих землі. Недорого;
земельна ділянка 28 сотих у с. Горішня Вигнанка.
Тел.: 3-33-81; 097-280-71-32.

будинку в с. Горішня Вигнанка по вул. Зелений (поблизу сільської ради). Всі зручності (вода, каналізація, опалення), ремонт. Присадибна ділянка 0,30 га. Ціна договірна.
Тел. 050-377-38-35.

незавершене будівництво – житловий будинок котеджного типу в районі Синякового.
Тел.: 067-354-58-90; 096-528-05-65.

житловий будинок у с. Озеряни Борщівського району з меблями, господарськими будівлями (літня кухня, сарай, гараж 1-поверховий, два гаражі 2-поверхові). Є всі зручності (вода, газ, туалет, ванна). Криниця на подвір'ї. Земельна ділянка 0,2 га. Недорого!
Тел.: 050-352-32-39; 050-180-67-83.

квартири

2-кімнатна квартира у новозбудованому будинку нового планування по вул. Незалежності (навпроти хлібозаводу), на 2-му поверсі, загальна площа – 73 кв. м, гараж – 21 кв. м.
Тел.: 096-452-73-00; 3-14-68.

2-кімнатна квартира по вул. Січинського, 7, кв. 59 на 5-му поверсі. Загальна площа 47 кв. м, кухня – 8 кв. м. Поміняні вікна, двері, зашкленений балкон, індивідуальне опалення, зроблений сучасний ремонт. Є лічильники на воду, газ. Є грядка, підвал, телефон, кабельне ТБ. Частково з меблями.
Тел. 067-664-25-50.

3-кімнатна квартира у м. Чортків, площею 100 кв. м. Супермеблі, суперремонт, в районі ЗОШ № 5. Ціна 75 тис. у. о.
Тел. 099-512-54-99.

3-кімнатна квартира в половині 2-поверхового цегляного будинку. Окремий вхід, окреме подвір'я. Загальна площа 78 кв. м, житлова 52 кв. м, 24 сотих землі. Все приватизовано. Є газ, вода, сад, підвали, городи. Ціна договірна. Терміново.
Тел. 098-368-89-81.

земельні ділянки

приватизована земельна ділянка під забудову по вул. Верхній Золотарії. Площа – 14 сотих. Ціна договірна.
Тел. 099-335-30-07.

приватизована земельна ділянка площею 0,10 га під забудову по вул. Буцацький (район Золотарки). Терміново.
Тел. 067-975-64-72.

різне

дача в кооперативі "Звірінець", над озером. Будинок, гараж, сарай, приватизована земельна ділянка 9 сотих. Якщо мрієте про риболовлю, молодий сад, бджільництво – це саме для вас.
Тел.: 2-27-18; 097-144-60-82.

Сердечно вітаємо з ювілеєм
директора ПАП «Довіра»,
депутата Чортківської районної ради,
члена виконкому
Староягільницької сільської ради
Івана Адольфовича ВОЙЦИШИНА.

Ми з ювілеєм Вас вітаємо,
Щоб стільки ж раз
весна цвіла!

Сьогодні щиро
Вам бажаєм
Здоров'я, щастя і тепла.
Щоб шлях Ваш
був такий широкий,
Щоб мало було перешкод.

Щоб ювілей справляли сотий,
Не знали б Ви тяжких турбот.
А ще бажаєм добре жити,
Щоб внуки виросли – гей раз!
Щоб мали Ви кого любити
І щоб любили міцно Вас.
Щоб було все гаразд в роботі,
Вона, звичайно, непроста.
Щоб було все – і «за», і «проти»,
Як компроміс: життя-буття.
Ще раз сердечно Вас вітаєм,
Добра Вам зичимо сповна.
Багато світлих днів бажаєм

І довгі, довгі літа.
**З повагою – працівники
Староягільницької
сільської ради.**

Шлемо вітання з 20-річчям дорогому внуку
Віталію Васильовичу КОГУТУ
із с. Білий Потік.

Прийми від нас
найкращі побажання
Здоров'я,
щастя на багато літ.
Нехай сьогодні
наші привітання
У серці Твоєму
залишать добрий слід.
Нехай життя квітує
буйним цвітом

І День народження приходить знов і знов,
І доля хай дарує з кожним роком
Благополуччя, щастя і любов.
Хай сили небесні Тебе бережуть,
Ангели щастя на крилах несуть,
Хай Матінка Божа, Цариця Свята,
Попросить у Бога щасливі літа.

**Бабуся Ганна
і дідусь Зіновій
Федорків**

Щирісердечно вітаємо із 18-річчям
Наталю ОГОРОДНИК
з м. Чортків.

З Днем народження вітаєм
І в цей день Тобі бажаєм:
Хай майбутня
життєва дорога,
По якій судилося йти,
Буде для Тебе щаслива,
Повна ласки,
добра й теплоти.

Великих успіхів, цікавих зустрічей,
Міцного здоров'я та щастя.
Хай сміється сонце з голубого неба
І троянди ніжні зацвітуть для Тебе.
Хай в житті Твоєму горя не буває,
Ісус Христос хай Тебе береже,
Ангел-хоронитель за руку веде,
Пречиста Діва Свою Ласку зсилає,
Ангельський хор «Многая літ» заспіває.

З любов'ю – хрещений тато

**Андрій з сім'єю, Андрійко,
Оля, Наталя, вуйко Слави,
цьоця Слава, бабця Оля,
вуйко Олег з сім'єю.**

Щиро вітаємо із 50-літнім ювілеєм
дорогого сина, чоловіка, батька
Петра Андрійовича ЯБЧАНКУ
з м. Чортків.

Прийми у цей день
вітання найкращі.
Бажаємо миру,
здоров'я і щастя.
Щоб лихо й хвороби
Тебе обминали,
Зозуля сто років життя
накувала.

Хай легко прощається, добре живеться,
Все вміється, все удається.
Чистого неба, радості в хаті,
Будь завжди веселий, щирий та багатий.
Хай Бог здоров'я Тобі дає,
А Мати Пречиста завжди
береже.

**З любов'ю – мама,
дружина,
сини Андрій і Олег.**

Вітаємо настоятеля церкви
Андрія Первозванного УПЦ КП
смит Заводське
о. Антона ЯВОРСЬКОГО.

Ви сієте в серцях людських добро,
Вам завжди, отче, хочемо бажати,
Щоби зерно це щедро проросло.
Нехай Господь здоров'я посилає
І радості, і щастя додає.
Нехай над Вами Дух Святий витає,
Бо добрим пастирем у нас Ви, отче, є.
Нехай Господь додасть наснаги й сили,
Нехай панують спокій, мир, добро,
Щоби Ви довго Господу служили,
Щоби в житті лихого не було.
Трудіться й надалі, на славу Божу,
І прославляйте Господнє ім'я.
Боже благословення разом з Вами
Нехай отримує і вся Ваша рідня.
Тому і ми всі у Всевишнього просим
Вам ласки, здоров'я на многії літа.

**Парафіяни
с. Пастуше.**

Парафіяни та церковний комітет
с. Криволука засилають найщиріші
вітання нинішньому ювілянтові –
директорові ПАП «Довіра»
Івану Адольфовичу ВОЙЦИШИНУ,
який сьогодні відзначає своє 60-річчя.

Прийміть від нас
наш скромний дар –
Вінок суцвіт'я із побажань.
Хай кожен день дарує
радість,
Хай сонце світить
Вам завжди.
Хай дні ідуть
з повагою й любов'ю

Серед людської шани та хвали.
Ви проживіть у доброму здоров'ї
Хоча би до столітньої пори.
Хай сили та наснаги прибуває,
Нехай душа не обсилає цвіт,
Завзяття в серці не вгаває
І хай Вам Бог допомагає!
Тепло й добро нехай дарує світ,
Дай, Боже, здоров'я й натхнення,
Щоб Ви прожили ще багато літ
Під Божим та людським благословенням.

9 вересня святкуватиме своє 40-річчя
дорога нам людина –
Надія Михайлівна БАРТКІВ
зі с. Шульганівка.

Нехай завжди Вам
усміхається доля,
Несуть тільки радість
з собою роки.
Хай щастя й здоров'я
не зрадять ніколи,
Хай збудуться мрії,
бажання й думки.
Щоб проліском ніжним
життя Ваше квітло,

Весною буяла в душі доброта.
Радості, добра Вам, чистого неба,
Просто людського тепла.
Нехай Ісус Христос Вас береже,
Ангел-хоронитель за руку веде,
Матінка Божа Свої ласки

зсилає,
Ангельський хор многа літ
заспіває.

**З повагою і любов'ю –
чоловік Роман, син Міша,
донька Галя і зять Олег.**

Щиро вітаємо дорогого сина, брата,
внука, правнука
Віталія Васильовича КОГУТА
зі с. Білий Потік
з Днем народження,
яке він святкуватиме 9 вересня.

Бажаєм здоров'я,
добра, довголіття,
Щоб доля цвіла,
як калини суцвіття,
Щоб лихо й хвороби
Тебе обминали,
Зозуля сто років
життя накувала.
Нехай в Тебе будуть
друзі хороші,

Завжди у кишенях водяться гроші.
Хай Тебе щастя, як дощ, обливає,
Нехай Тебе радість завжди зустрічає.
Хай будуть поруч віра і надія,
Як два крила, що впасти не дають.
А Сам Господь по милості наділить
Ще довгих літ щасливу світлу путь.
Хай певні будуть Твої кроки,
А небо завжди голубе,
Тобі сьогодні 20 років,
Тож з Днем народження Тебе!

**Мама, тато, брат,
бабуся Ганна,
прабабуся Віра.**

Дорогу похресницю
Наталю ОГОРОДНИК
з м. Чортків
щиро вітаю з 18-річчям.
Через гори чужі

і кордони,
Через бистрі ріки й мости
Шле вітання хресна мама
до похресниці своєї.
І Тобі, Наталю, пишу рядки.
Далеко від Тебе мій дім
на чужині,
Але серце й душа мої
завжди з Тобою.

Як згадаю, то спльози з очей моїх
плчуться рікою,
І в цей день, той щасливий, з далекого краю
Прийми вітання мої щирі,
Бажаю миру, радості, добра,
Здоров'я, щастя

від землі святої
І ласки Божої на многії літа.
**Хресна мама Віра
з далекої Італії.**

ФОТОМІТЬ

Володарі кубка району з футболу-2012

У минулому номері нашої газети ми умі-
стили фото зі щасливими володарями кубка
Чортківщини з футболу. Але оскільки не усі
гравці команди селища Заводське, котрі
здобували трофей, умістилися на знімку,

що спричинило в редакцію масу дзвінків,
ми виконуємо прохання наших читачів і
подаємо повністю іншу групову світлинку й
бажаємо цукроварам нових перемог.

Фото **Ореста ЛИЖЕЧКИ**

**Пропонуємо вашій увазі широкий
асортимент лікарських засобів,
предметів догляду за хворими,
косметики від провідних фірм
Європи, мінеральних вод
та товарів для дітей
Можлива оплата через термінал**

**Діє програма знижок
на весь асортимент аптеки**

Аптека «ФАРМАКО»

**знаходиться за
адресою:**

**м. Чортків, вул. Гончара, 3 а
(поблизу магазину «Все для дому»)
Тел. 3-97-79**

**Обміняйте
цей купон на
пластикову
картку
поважного
клієнта, яка
гарантує
Вам постійну
знижку!**

**ПРОГНОЗ
ПОГОДИ
НА ТИЖДЕНЬ**

**СУБОТА
8 вересня
+8 ... +22**

**НЕДІЛЯ
9 вересня
+7 ... +23**

**ПОНЕДІЛОК
10 вересня
+6 ... +23**

**ВІВТОРОК
11 вересня
+6 ... +25**

**СЕРЕДА
12 вересня
+15 ... +25**

**ЧЕТВЕР
13 вересня
+13 ... +27**

**П'ЯТНИЦЯ
14 вересня
+17 ... +24**